

το δικτυο

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

#01 | 1 Νοεμβρίου 2007 | €0,10

Ιστορία ρήξεων

Η ιστορία του ΠΑΣΟΚ είναι μια ιστορία ρήξεων. Ιστορία ρήξεων με τα πάσης φύσης κατεστημένα. Ιστορία ρήξεων και με τις εκδοχές του κακού μας εαυτού. Ιστορία ρήξεων με τις πελατειακές αντιλήψεις που, δυστυχώς, επιβιώνουν στο Κίνημά μας. Το ΠΑΣΟΚ κέρδιζε πάντα, όταν τολμούσε τις ρήξεις. Μέσα απ' αυτές τις ρήξεις κέρδιζε και αξιοπιστία και ενότητα. Η αλήθεια, είναι προϋπόθεση της ενότητας και η ενότητά μας, είναι προϋπόθεση για τη νίκη μας. Ξεκινάμε σήμερα τη νέα μεγάλη και νικηφόρα πορεία για ένα αναγεννημένο και ανανεωμένο ΠΑΣΟΚ. Για ένα ΠΑΣΟΚ, που θα συγκρούεται με τη φθορά και με όσους θέλουν να την εκπροσωπούν. Για ένα ΠΑΣΟΚ, που θα υπερασπίζεται την αυτονομία του από τα μεγάλα συμφέροντα και τα εξωθεσμικά κέντρα. Για ένα ΠΑΣΟΚ, που θα εκπροσωπεί μια μεγάλη κοινωνική συμμαχία των δημιουργών και των αδυνάτων, που θα υποστηρίζει τον δυναμισμό των πρώτων, αλλά θα εγγυάται την αναδιανομή του πλούτου υπέρ των δεύτερων. Για ένα ΠΑΣΟΚ, με σαφές πολιτικό στίγμα, με αξιόπιστες και διακριτές διαχωριστές γραμμές από τη δεξιά πολιτική, από το νεοφιλελευθερισμό, από την πελατειακή αντίληψη, από την συντήρηση, που θα εγγυηθεί ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης για τη χώρα. Ανάπτυξη, που θα έχει ως πυρήνα τον άνθρωπο, την επένδυση στον άνθρωπο, δηλαδή, την επένδυση στην γνώση, στις δεξιότητες, αλλά και στην σιγουριά.

το δικτυο

ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΣΜΟΥ & ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ νίκη της δικτύωσης και της συλλογικής ευφυΐας

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ, στις 16 Σεπτεμβρίου, μια άλλη ήττα, ανατρεπτική και ερμηνευτική της πρώτης, καταγράφεται, μέρα τη μέρα, στη δημόσια αντιπαράθεση. Η ήττα του καθεστωτισμού, της μιντιοκρατίας, των σφετεριστών της κομματικής εξουσίας. Στον επικοινωνιακό πόλεμο, που κήρυξαν τα μεγάλα εκδοτικά και τηλεοπτικά συγκροτήματα, με όλα τα οικονομικά μέσα που διαθέτουν, αντίθετα με τους σκοπούς της, τη μάχη την κέρδισαν τα κοινωνικά δίκτυα, οι πολίτες και τα «μικρά» μέσα μαζικής επικοινωνίας, σε όλη τη χώρα.

Ήταν σχεδόν απρόβλεπτη αυτή η πρωτόγνωρη κοινωνική αντίσταση για τους κραταιούς της μιντιοκρατίας και της οικονομικής ολιγαρχίας, μετά από εκείνο το περιβόητο «πρόεδρε παραίτησου», την επομένη των εκλογών. Οι πραγματικοί υπαίτιοι της ήττας του ΠΑΣΟΚ, αφού το μεταμόρφωσαν από χρόνια τώρα σε μια άλλη υποτακτική κεντροδεξιά, και αφού κατέστησαν όμηρο τον Γιώργο Παπανδρέου, σε μια απολογητική στάση των κυβερνήσεων του Κ. Σημίτη, με πρόσχημα την επίπλαστη ενότητα, δεν περίμεναν την αντίσταση, ούτε από την κοινωνική βάση ούτε από τον ίδιο. Δεν περίμε-

ναν έναν απελευθερωμένο ηγέτη να μιλήσει για αριστερή στροφή, για σύνδεση με τα κοινωνικά κινήματα, για καταγγελία του καθεστωτισμού και των σφετεριστών της αντιπροσώπευσης στο ΠΑΣΟΚ. Δεν περίμεναν την ανατροπή και την αντίδραση στην προσπάθεια χειραγώγησης του πολιτικού βίου. Επένδυσαν τα πάντα στη «ρητορική δεινότητα» της πολιτικής κενότητας και στην επιτηδευμένη πολιτική ασάφεια, όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων, του υποψηφίου προέδρου Ευάγγελου Βενιζέλου, με το επιχείρημα ότι είναι ο μόνος ικανός να κερδίσει τον Καραμανλή. Χύθηκε πολύ μελάνι και σπαταλήθηκαν αμέτρητες ώρες από τους «πρετεντέ-ρηδες» στα τηλεοπτικά παράθυρα, για να μας πείσουν για το τι έχουμε να χάσουμε που δεν αποδεχόμαστε εν μία νυκτί το νέο «πολυτάλαντο» αρχηγό, και εκλεκτό τους. Αλλά ως φαίνεται ο εκλεκτός που πειθεί περισσότερο τους νεο-δημοκράτες ψηφοφόρους από την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ. Ωρύνονται έτσι για την «ενότητα» και υποκρίνονται για τη ντροπή που νιώθουν για τις αλληλοσπαταλήσεις των επιφανών στελεχών που κάνουν «κακό στην εικόνα του ΠΑΣΟΚ». Στην πραγματικότητα νιώθουν άβολα για τις μάσκες που πέφτουν, των σφετεριστών που πλούτισαν αμαυρώνοντας το σοσιαλιστικό χώρο.

ΣΕΛΙΔΑ 2 →

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΜΑΚΡΗ

Η αξιοπρέπεια του πολιτικού

Το χαρακτηριστικό του Ευάγγελου Βενιζέλου συνίσταται στο ότι αδυνατεί να κατανοήσει πως η αξιοπρέπεια του πολιτικού δεν εξαντλείται στην αυτοϊκανοποιημένη ομφαλοσκοπία. Πώς μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της αυτονομίας των κομμάτων και, γενικότερα, της πολιτικής; Πόσο τον απασχολεί; Είναι αρκετή η «ρητορική δεινότητά» του ως προϋπόθεση για την ανάληψη της αρχηγίας του ΠΑΣΟΚ; Ή μήπως έχει απόλυτη συνάφεια με τη συμμετοχή του στα προβλήματα και τη ζωή του λαού, αλλά και στο συναισθηματισμό του; Τα ερωτήματα αυτά δεν πρόκειται, φυσικά, να απαντηθούν από τον Βενιζέλο. Η αρτίωση της πολιτικής φυσιογνωμίας του σκοντάφτει καθημερινά στον υπερεκχειλίζοντα παρορμητισμό του, που αφήνει βαθύ

ίννος στη διαδρομή του προς την εξουσία. Τα αλλεπάλληλα «λάθη» του σημαίνουν ότι έχει μακρύ δρόμο για την κατανόηση και την απόκτηση βασικών προϋποθέσεων της πολιτικής τέχνης. Δεν είναι αρκετό να διακηρύσσει το «ήθος» και τον «πολιτισμό», αφού η ηθική στην πολιτική επηρεάζεται πολλές φορές από την πολιτική τακτική και η νόθευση της εικόνας του είναι αναπόφευκτη συνέπεια. Ο αστόχαστος ενθουσιασμός του θα τον οδηγήσει σύντομα σε αλόγιστη απογοήτευση... Η «λύτρωση» για τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ δεν θα έρθει από την πολεμική του Βενιζέλου και των συνοδοιπόρων του (εννοώ όλους εκείνους που υπήρξαν στελέχη του «εκσυγχρονισμού») κατά του Γιώργου Παπανδρέου. Ο «φορέας» μιας αλλαγής χρειάζεται κύρος –

αυτό το κύρος το έχει πλέον ο Ευάγγελος Βενιζέλος, ο οποίος με ρατσιστική νοοτροπία «πληγώνει» καθημερινά τον κόσμο που έχει στοικνηθεί πίσω από τον Παπανδρέου; Η τακτική του Βενιζέλου, του οποίου του πάθος για ηγεσία σφύζει από αυταρέσκεια, ενώ φαινόταν στην αρχή ότι θα λειτουργούσε υπονομευτικά όσον αφορά τη συνοχή του ΠΑΣΟΚ, τελικά προκάλεσε την αφύπνιση συνειδητών. Ο κόσμος δεν βρίσκεται σε αναζήτηση ενός νέου αρχηγού, αλλά σε αναζήτηση της ηθικής και της θέλησης να μην υποταχθεί η πολιτική στα οικονομικά συμφέροντα. Με αυτές τις παραμέτρους πρέπει να εναρμονιστεί η αξιοπρέπεια του πολιτικού ώστε να κατακτηθεί η αυτονομία της πολιτικής.

ΝΙΚΟΣ Χ. ΛΑΓΚΑΔΙΝΟΣ

ΣΕΛΙΔΑ 1

Γιώργος Παπανδρέου: διεκδικούμε την εξουσία

Για τις διαδικασίες διαδοχής στο ΠΑΣΟΚ το 2004

Οι διαδικασίες ήταν τέτοιες, που θα μπορούσε ο οποιοσδήποτε ήθελε, να θέσει υποψηφιότητα. Εγώ έθεσα υποψηφιότητα. Έθεσα υποψηφιότητα, σε μια πάρα πολύ δύσκολη στιγμή για το ΠΑΣΟΚ, όταν τα γκάλοπ έλεγαν ότι είναι 10 και 15 μονάδες πίσω. Και μάλιστα, κανένα δαχτυλίδι δεν πήρα, θα μπορούσε να πει κανείς, ότι πήρα ένα σταυρό μαρτυρίου. Ένα σταυρό μαρτυρίου, τον οποίο όμως αποφάσισα συνειδητά να σηκώσω, διότι η παράδοσή μου, οι αγώνες μου είναι για να στηρίξω αυτό το κόμμα, αυτό το Κίνημα. Στις δύσκολες στιγμές, όχι στις εύκολες στιγμές. Όχι μετά από μια ήττα, να έρθω να διεκδικήσω την αρχηγία. Να διεκδικήσω να βοηθήσω το ΠΑΣΟΚ και να βοηθήσω την Ελλάδα. Γιατί είχαμε μπροστά μας πολύ μεγάλα διλήμματα, πολύ μεγάλα θέματα, το Κυπριακό, το θέμα της υφαλοκρηπίδας, το θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων, το θέμα του Δ' ΚΠΣ, της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Και είπα ότι εδώ είναι μια μεγάλη ευκαιρία για νέο άλμα. Ήξερα, όμως, ότι ήταν μια πολύ δύσκολη υπόθεση και, εν πάση περιπτώσει, αν την κερδίζαμε, τουλάχιστον ένα είχαμε μια συνοχή και μια ελπίδα για γρήγορη ανασυγκρότηση. Θα μπορούσε οποιοσδήποτε, εκείνη τη στιγμή, να θέσει υποψηφιότητα. Δεν υπήρξαν άλλοι που ήθελαν να αναλάβουν αυτή την ευθύνη, διότι εκείνη τη στιγμή, ήταν μια πολύ μεγάλη ευθύνη. Την ανέλαβα...

Για το αίτημα ψήφου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα

Ήταν μια προσωπική απόφαση δημοκρατικής ευαισθησίας και συνειδησης. Και θα σας πω γιατί. Είχαμε μπροστά μας τρεις κρίσιμες μέρες μάχης, μάχης του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, μάχης του ΠΑΣΟΚ απέναντι στη Νέα Δημοκρατία, με τις προγραμματικές δηλώσεις. Εκεί ήθελα να πάμε ενωμένοι και δυνατοί. Δέκα μέρες διάβαζα και ακούγαμε τη μόνιμη αμφισβήτηση στον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ... Και ζήτησα το απλό: Για να μπορούμε, απέναντι στη δεξιά, απέναντι στη Νέα Δημοκρατία, να μιλήσουμε όλοι μας, και εγώ ως Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, με το απαραίτητο κύρος και την απαραίτητη νομιμοποίηση, ζήτησα το απλό, την ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα.

Για την άσκηση αντιπολίτευσης από το ΠΑΣΟΚ

Δεν θα αφήσουμε αυτή την περίοδο, έστω και αν είναι μια δύσκολη εσωτερική διαδικασία, να περάσει χωρίς την ισχυρή, δυνατή και ενωμένη φωνή του ΠΑΣΟΚ, να αντιταχθεί απέναντι στα έργα και τις ημέρες της Νέας Δημοκρατίας. Είναι και αντιλαϊκά μέτρα και υπονομεύουν την κοινωνική συνοχή. Θέλω να πω και κάτι ακόμα. Αυτή η διαδικασία... είναι απαραίτητη, διότι τελικά, η αλήθεια θα διαμορφώσει μια νέα ενότητα, μια νέα δυναμική, που θα μας κάνει πολύ πιο ισχυρούς την 12η Νοεμβρίου.

Για τα κέντρα πείσεων και τα ΜΜΕ

Δεν υποκύπτω σε καμία πίεση, σε κανένα χατίρι, έχω τη δική μου διαδρομή και, αυτή η διαδρομή, είναι μια παράδοση αγώνων, και όχι μόνον η δική μου παράδοση. Είναι παράδοση του Ανδρέα Παπανδρέου. Είναι παράδοση του Γεωργίου Παπανδρέου. Είναι παράδοση αυτού του δημοκρατικού Κινήματος. Ενός δημοκρατικού Κινήματος που, πολλές φορές, υπήρξε προσπάθεια να χειραγωγηθεί. Πολλές φορές και πολλά συμφέροντα θα ήθελαν να μην εκφράζει γνώση του Έλληνα πολίτη. Και ακριβώς, ξέρουν πάρα πολλοί ότι δεν θα υποκύψω.

Ξέρουν ότι είμαι αποφασισμένος. Ξέρουν ότι θα συγκρουστώ. Ξέρουν ότι εγώ θέλω καθαρές σχέσεις. Θέλω, τα μέσα ενημέρωσης να είναι ανεξάρτητα, να μη χειραγωγούνται. Να μη χειραγωγούνται από διαφημίσεις κρατικές. Να μη χειραγωγούνται από διαφημιστικές εταιρείες. Να μη χειραγωγούνται από διάφορα κεφάλαια. Και βεβαίως, να μη χειραγωγούν την πολιτική ή τους πολιτικούς...

Για το άρθρο 16

Η ουσία του άρθρου 16, είναι η εξής: Η ουσία της θέσης μας. Εμείς λέμε, το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι εκεί. Σπουδάζει το 90%-95% του ελληνικού λαού και, αυτό, είναι το πανεπιστήμιο το οποίο εμείς στηρίζουμε και σε αυτό, είναι που πρέπει να επενδύσουμε, να χρηματοδοτηθεί, να μεταρρυθμιστεί, να αυτονομηθεί περισσότερο, να μπορεί να γίνει πιο ευέλικτο, για τις ανάγκες των νέων ανθρώπων, να φτάσει σε μια ποιότητα. Είναι η πρώτη μας προτεραιότητα. Δεύτερον, υπάρχει μια κατάσταση των σημερινών ιδιωτικών ιδρυμάτων, σε οποιοδήποτε επίπεδο. Άλλα έχουν μια δυνατότητα πανεπιστημιακού επιπέδου, άλλα είναι παραρτήματα, που δεν έχουν και καμιά ουσιαστική γνωσιολογική ποιότητα. Εκεί, πρέπει να μπει τάξη. Πρέπει το κράτος να ρυθμίσει τις διαδικασίες εκεί. Αυτή είναι η δική μας διαφορά από τη Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία δεν χρηματοδότησε τη δημόσια παιδεία, δεν χρηματοδότησε τη δημόσια παιδεία και αφήνιε ασύδοτους τους ιδιωτικούς φορείς στην ιδιωτική εκπαίδευση. Εμπορευματοποιεί, επιτρέπει την εμπορευματοποίηση...

Για τη θητεία του στο Υπουργείο Εξωτερικών

Το υπουργείο Εξωτερικών, είναι ένα σκληρό Υπουργείο. Εγώ θυμάμαι ότι, κάθε χρόνο, είχα τουλάχιστον 60-70 ταξίδια, που σήμαινε πάνω από δύο ταξίδια την εβδομάδα, για να μπορώ να παλέψω για τα εθνικά συμφέροντα. Το υπουργείο Εξωτερικών, είναι διαχειριστική κρίσεων συνεχώς και, βεβαίως, να κάνει κανείς σοβαρές αλλαγές. Και αυτό το οποίο εμείς καταφέραμε, είναι να βάλουμε την Τουρκία σε μία πορεία που, ακόμα και τώρα, φαίνονται τα αποτελέσματα μέσα στην Τουρκία, με τη δημοψήφισμα το οποίο γίνεται και με τις αλλαγές που γίνονται, αλλά βεβαίως, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν εκμεταλλεύτηκε

αυτή την πολιτική... Ενώ είχε δυνατότητα να παλέψει για το θέμα της υφαλοκρηπίδας, να το κλείσει, προστατεύοντας τα συμφέροντά μας, ή τουλάχιστον να δει και τα θέματα της Κύπρου, να είχαμε την αναγνώριση της Κύπρου από την Τουρκία, να είχαμε κάποια σημαντικά οφέλη δεν το έκανε, δεν το τόλμησε. Παρέδωσε το βέτο, το οποίο εμείς είχαμε καταφέρει να δημιουργήσουμε ως όπλο, ως εργαλείο εξωτερικής πολιτικής. Το μεγαλύτερο εργαλείο, που είχε η Ελλάδα ποτέ, στην εξωτερική πολιτική.

Για την ενότητα στο ΠΑΣΟΚ

Και στον κ. Βενιζέλο, και στον κ. Σκανδαλίδη, και βεβαίως, και σε όλα τα άλλα στελέχη έχω δώσει ρόλους. Και το έκανα συνειδητά, πιστεύοντας ότι θα πρέπει να σφυρηλατήσουμε την ενότητα, μέσα από τους ρόλους όλων. Δυστυχώς, αυτό δεν λειτουργήσε, λειτουργήσε ως μία λογική, ότι ο καθένας παίρνει το οικοπεδάκι του και δεν υπάρχει μια πολιτική ενότητα. Πολιτική ενότητα χρειαζόμαστε τώρα, πάνω σε πολιτικές θέσεις, σε πολιτικά προγράμματα που αφορούν τον Έλληνα πολίτη. Σε ό,τι αφορά το ευρωπαϊκο φροδελτίο, θέλω να θυμίσω ότι υπήρχε, και υπάρχει, μια μεγάλη πίεση, δικαιολογημένη, από τον ελληνικό λαό, ανανέωσης του πολιτικού προσωπικού, ανανέωσης των προσώπων. Σε αυτή την προσπάθεια, εγώ έδωσα μίαν απάντηση, καλύτερη ή χειρότερη. Μπορώ να σας πω, όμως, ότι τέσσερα στελέχη, που ήταν στο ευρωπαϊκό φροδελτίο, κατέβηκαν στις εθνικές εκλογές και βγήκαν όλοι.

Για το ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση

Το ΠΑΣΟΚ, διεκδικεί την εξουσία, όχι ως ένα κακό αντίγραφο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ως μια εναλλακτική λύση. Τον κόσμο, θα τον πείσουμε ότι είμαστε διαφορετικοί. Και είμαστε διαφορετικοί, όταν τα διλήμματα δεν τα βάζουμε σε επίπεδο προσώπων, αλλά σε επίπεδο πολιτικής. Αυτή είναι η πατριωτική Αριστερά, αυτή είναι η προοδευτική παράταξη, που βάζει τα θέματα πολιτικά, όχι πελατειακά. Που θέτει το δίλημμα της αυτονομίας της πολιτικής...

Ζητώ μια καθαρή εντολή

Ο Γιώργος Παπανδρέου για την επανεκλογή του

Ζητώ μια καθαρή εντολή, με σαφές περιεχόμενο. Το περιεχόμενο δεν θα δεσμεύει μόνο εμένα, αλλά το σύνολο του Κινήματος. Θα είναι η βάση της συλλογικής μας λειτουργίας. Το προσδιόρισα κατά τη διάρκεια των εργασιών του Εθνικού Συμβουλίου.

Η Αλήθεια, προϋπόθεση ενότητας και νίκης

Η αλήθεια είναι προϋπόθεση της νέας ενότητάς μας. Μιας ουσιαστικής ενότητας που είναι προϋπόθεση της νίκης. Νίκης ενός αλλαγμένου και νέου ΠΑΣΟΚ. Αυτό το ΠΑΣΟΚ θα πείσει τους πολίτες. Μια δύναμη ευθύνης και ανατροπής. Που δεν είναι μακριά από τον πολίτη, που δεν ασκοιείται με τα μικροσυμφέροντα και τις καρέκλες.

Επιτακτική η Αλλαγή

Αλλάζουμε τις σχέσεις εξουσίας και βάζουμε την κοινωνία στο επίκεντρο. Όποιος δεν υπηρετεί αυτό, θα βρεθεί στο περιθώριο της δικιάς μας πολιτικής. Απελευθερώνουμε τις πραγματικές κοινωνικές δυνάμεις που εκφράζει το ΠΑΣΟΚ. Τέρμα στη διαχείριση αξιωμάτων χωρίς αρχές, στόχους και αξίες. Χωρίς ευαισθησία στα πραγματικά προβλήματα των συμπολιτών μας.

Η επανίδρυση του ΠΑΣΟΚ

Αυτός είναι ο ουσιαστικός στόχος. Είναι ανάγκη να γίνει το ΠΑΣΟΚ ο σημαιοφόρος της αυτονομίας και των αλλαγών του πολιτικού συστήματος. Το κομματικό μας σύστημα δεν μπορεί να ποδηγετείται από συμφέροντα. Δεν μπορεί να αισθάνεται ο πολίτης ότι δεν έχει φωνή, επειδή τον πνίγουν τα μεγάλα και ισχυρά κέντρα εξουσίας.

Η νέα 3η Σεπτέμβρη

Η 3η Σεπτέμβρη υπήρξε οδηγός μας. Είναι ένα ιστορικό ντοκουμέντο που σφράγισε την πορεία μας. Χρειαζόμαστε ένα νέο «συμβόλαιο με τον λαό». Στην Εθνική Συνδιάσκεψη και αργότερα στο Συνέδριό μας θα επικυρώσουμε τη νέα Διακήρυξη που αντιστοιχεί στο σήμερα και κυρίως στο μέλλον του ΠΑΣΟΚ και της Ελλάδας.

Για τις δημοσκοπήσεις

Ο φίλος και το μέλος αξιολογούν ποιες είναι οι πραγματικές προϋποθέσεις για να ξαναβρεθεί το ΠΑΣΟΚ στην τροχιά της νίκης και της εξουσίας. Η μεγάλη διαφορά της Κεντροαριστεράς από την Κεντροδεξιά είναι ότι δεν θέλει την εξουσία για την εξουσία. Δεν μας ενδιαφέρουν οι εξουσίες και οι καρέκλες. Υπηρετούμε και υπηρετώ τις μεγάλες κοινωνικές αλλαγές.

Τι ζητούν οι πολίτες από το ΠΑΣΟΚ

Ο κόσμος θέλει ένα ΠΑΣΟΚ που να αποδεικνύει καθημερινά ότι δεν είναι όλοι ίδιοι. Και αυτό εγώ υπηρετώ. Θα ανοίξουμε τους δρόμους που θα λυτρώσουν τα κόμματα από τις εξαρτήσεις τους. Θα απελευθερώσουν τις κοινωνικές δυνάμεις που διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον, μέσα από μία δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος. Θα θαυρακίσουμε τον Έλληνα και την Ελληνίδα, ώστε να μην έχουν φοβική σχέση με το διεθνές περιβάλλον και τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Τι σημαίνει υπονόμευση

Υπονόμευση είναι να λες άλλα στα όργανα και άλλα να λες στα τηλεοπτικά παράθυρα. Δημιουργείται η αίσθηση ότι μεγαλύτερης σημασίας είναι η παρουσία μας στα τηλεπαράθυρα, παρά η σοβαρή και υπεύθυνη προσήλωσή μας σε έναν κοινόν αγώνα για την αλλαγή της κοινωνίας. Και αυτό υπονομεύει την εμπιστοσύνη του πολίτη σε έναν πολιτικό φορέα που επαγγέλλεται την πρόοδο. Είναι υπονόμευση που ενισχύεται από την ανόθευτη υποστήριξη του λαού. Ποτέ δεν συναλλάχθηκαν μαζί τους. Ίσως, μάλιστα, γι' αυτό να βρισκόμαστε σήμερα σ' αυτή την κατάσταση. Ίσως γι' αυτό ορισμένοι θα προτιμούσαν να έχω παραιτηθεί... Είναι δικαίωμά μας να μπορούμε αβίαστα και αυτόνομα να εκφράσουμε τις δικές μας απόψεις. Απόψεις που τελικά εκπροσωπούν τον λαό που μας εξέλεξε.

Η σχέση του Γιώργου Παπανδρέου με τα ΜΜΕ

Πιστεύω σε μια σχέση ισότιμη και ειλικρινή με τα ΜΜΕ. Όπως το ίδιο πιστεύω και με κάθε επιχειρηματία. Μια ισότιμη σχέση που ενισχύεται από την ανόθευτη υποστήριξη του λαού. Ποτέ δεν συναλλάχθηκαν μαζί τους. Ίσως, μάλιστα, γι' αυτό να βρισκόμαστε σήμερα σ' αυτή την κατάσταση. Ίσως γι' αυτό ορισμένοι θα προτιμούσαν να έχω παραιτηθεί... Είναι δικαίωμά μας να μπορούμε αβίαστα και αυτόνομα να εκφράσουμε τις δικές μας απόψεις. Απόψεις που τελικά εκπροσωπούν τον λαό που μας εξέλεξε.

Το διακύβευμα της 11ης Νοεμβρίου

Αυτό σημαίνει ότι στις 11 Νοεμβρίου, οι φίλοι και τα μέλη μας, καλούνται να δώσουν τη δική τους απάντηση στα προβλήματα που ανέδειξε η κρίση μας... Το διακύβευμα της 12ης Νοεμβρίου είναι να απορριφθεί η διαχειριστική αντίληψη της πολιτικής και να συνδεθεί η επιστροφή μας στην εξουσία όχι με τη νομική της, αλλά με την προοπτική ενός νέου προτύπου διακυβέρνησης, μακριά από εξαρτήσεις, γραφειοκρατικές αντιλήψεις, κομματοκρατικές πρακτικές.

Για τον Κώστα Σημίτη

Έχω υποστηρίξει τον Κώστα Σημίτη σε δύσκολες στιγμές. Έχω συνεργαστεί μαζί του με θετικό αποτέλεσμα για τη χώρα. Τον τίμησα και θα τον τιμώ. Η δική του στάση απέναντί μου είναι κάτι που ο ίδιος αποφασίζει.

Η μορφή του ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ χρειάζεται να ξαναγίνει λαϊκός, ριζοσπαστικός, σοσιαλιστικός φορέας αλλαγής. Κίνημα νεολαίας και ανατροπής. Κίνημα συμμετοχικής αντίστασης και διεκδίκησης. Να αποβάλει τα καθεστωτικά χαρακτηριστικά και τον κυβερνητισμό. Να ξανασυνδεθεί οργανικά με τα κοινωνικά κινήματα και τις νέες μορφές αμφισβήτησης. Μόνον έτσι θα ξαναγίνουμε κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία. Μόνον έτσι θα κερδίσουμε την επόμενη εκλογική μάχη.

Τι αντιμετωπίζει το ΠΑΣΟΚ

Στην πραγματικότητα, δίνουμε έναν διέτρωπο αγώνα απέναντι σε μία δεξιά διακυβέρνηση και απέναντι σε μία δεξιά αντίληψη για το ρόλο μας ως αξιωματικής αντιπολίτευσης σήμερα, για το ρόλο μας ως κυβέρνησης αύριο.

Αποτελεσματική αντιπολίτευση από το ΠΑΣΟΚ

Θα αντισταθούμε μέσα από την προγραμματική μας αντιπολίτευση και τη μαζική κινητοποίησή μας. Οφείλει, επίσης, η κυβέρνηση να θυμάται πάντα ότι είναι μια κυβέρνηση οριακής πλειοψηφίας και κοινωνικής μειοψηφίας. Οφείλει, τέλος, να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό... Για τις καταστροφές που αφήνει πίσω της στο πέρασμά της, τις θεωρίες για ασύμμετρες απειλές, για τις ανυπόστατες δικαιολογίες της, για τη συστημική συγκάλυψη της κρυφής ατζέντας της πολιτικής της, που σήμερα

φέρνει στην επιφάνεια με όσα προσπαθεί να περάσει, καταργώντας κεκτημένα ασφαλιστικά δικαιώματα, επιβάλλοντας νέους φόρους, ευνοώντας σκανδαλωδώς τους έχοντες και κατέχοντες σε βάρος των πολλών, των μεσαίων και των φτωχών.

Στροφή προς τ' αριστερά

Χρειαζόμαστε μια σύγχρονη Αριστερά. Μια Αριστερά που σκέφτεται το μέλλον και δρα στο όνομά του. Μια Αριστερά που δεν φρεσκοποιεί το κράτος, ούτε πανικοβάλλεται από την αγορά. Μια Αριστερά που ξέρει να τα βάζει και τα δύο στην υπηρεσία των πολιτών και του δημόσιου συμφέροντος. Μια Αριστερά των ανοικτών οριζώντων. Μια Αριστερά που έχει ξεφύγει από δογματισμούς και ρετσέτες.

Η Αριστερά απέναντι στην παγκοσμιοποίηση

Είναι μια Αριστερά που αγωνίζεται σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης και ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης να διαμορφώσει συνθήκες ισοπολιτείας, δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Μια Αριστερά των δικαιωμάτων και των κινημάτων. Μια Αριστερά του σωματισμού. Μια Αριστερά που παλεύει για το περιβάλλον, την ποιότητα ζωής, την ειρήνη... «Έτσι, χωρίς πρόγραμμα» δεν μπορεί να υπάρξει καμιά απάντηση, σε οποιαδήποτε από τις προκλήσεις της εποχής μας. Με πρόγραμμα, σχέδιο και όραμα για ένα διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης μπορεί να υπάρξουν όλες εκείνες οι απαντήσεις που περιγράφουμε με τον όρο «νέος πατριωτισμός».

Η Συνεργασία με την Αριστερά

Μπορεί να υπάρξει σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα σ' αυτούς που για μας αποτελούν προτεραιότητα. Στον τομέα της διαφύλαξης του δημόσιου χώρου και του δημόσιου συμφέροντος. Στον τομέα της οικολογίας και γενικότερα της προστασίας του περιβάλλοντος. Οι σχέσεις Εκκλησίας κράτους. Οι μετανάστες. Ο ρόλος των Μέσων Ενημέρωσης. Τα εξωθεσμικά συμφέροντα. Τα θέματα ειρήνης και πολέμου. Η βαλκανική μας πολιτική.

το μέληθον της κεντροαριστεράς

ο Παπανδρέου, ο Βενιζέλος και οι άληθοι

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΑΚΤΙΚΟΣ

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΠΗ, που έρχονται ένα μήνα περίπου μετά τις εκλογές και αποτυπώνονται στις μετρήσεις της κοινής

γνώμης, δείχνουν ότι η κοινωνία στρέφεται αναμφίβολα προς την κεντροαριστερά. Το άθροισμα ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και Οικολόγων, πλησιάζει το 45%. Παράλληλα το 75% της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ, πιστεύει ότι η λύση στην κρίση πολιτικής ταυτότητας και ηγεσίας είναι η μετακίνηση του κόμματος προς τ' αριστερά. Στο πλαίσιο αυτό είναι ώριμες οι συνθήκες και επιθυμητή η προοπτική μιας κυβερνητικής συμμαχίας, σε αντίθεση με το κατεστημένο πρότυπο των αυτοδύναμων κομματικών κυβερνήσεων.

Τα κριτήρια, λοιπόν, για την επιλογή προέδρου του ΠΑΣΟΚ στις 11 Νοεμβρίου, δεν είναι απλώς η ρητορική έναντι του Καραμανλή και της κυβερνώσας παράταξης, αλλά η δυνατότητα του ηγέτη να εμπνεύσει και να κάνει την αριστερή στροφή για να συνδεθεί με τη νέα κοινωνία και να ενισχύσει το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Κρίσιμο στοιχείο είναι, επίσης, η δυνατότητά του να προωθήσει συνεργασίες και συμμαχίες με τα μικρότερα κόμματα της Αριστεράς.

Δεν είναι ασφαλώς άσχετο με την παραπάνω εκτίμηση ότι οι υποψήφιοι για την ηγεσία, ο σημερινός πρόεδρος Γιώργος Α. Παπανδρέου και ο νέος υποψήφιος Ευάγγελος Βενιζέλος αναφέρονται ήδη στην ανάγκη επαναπροσδιορισμού και προσαρμογής του κόμματος προς την κεντροαριστερά. Το ζήτημα είναι όμως ποιος είναι περισσότερο αξιόπιστος για να εκφράσει αυτή τη στροφή.

Είναι προφανές, και ιδιαίτερα για την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ, ότι ο Γ. Α. Παπανδρέου μπορεί πιο αξιόπιστα να εκφράσει αυτό το ρόλο, τόσο γιατί από κομματική παράδοση το όνομα Παπανδρέου συνδέεται με την κεντροαριστερά, όσο και γιατί ο ίδιος προσωπικά έχει αποδεδειγμένα καλύτερη σχέση με την κοινωνία των πολιτών.

Ο Βενιζέλος μιλάει μόνο ακαδημαϊκά για την κεντροαριστερά. Η πρακτική του μέχρι σήμερα είναι ο κυβερνητισμός που παραπέμπει στη λογική, «η εξουσία για την εξουσία», χωρίς πρακτικά παραδείγματα θεσμικών μεταρρυθμίσεων από τη θητεία του σε διάφορα υπουργεία.

Αυτή η διαφοροποίηση των δύο υποψηφίων προέδρων του ΠΑΣΟΚ στη βάση του ποιες δυνάμεις και ποιες κοινωνικές προοπτικές εκφράζει ο καθένας, έρχεται να αντισταθμίσει την επικοινωνιακή χαρισματικότητα και τον εντυπωσιασμό της κοινής γνώμης από τον Ε. Βενιζέλο, κάτι που υπερ-προβλήθηκε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Ενδεικτικό στοιχείο είναι η σημαντική υποχώρηση του ποσοστού προτίμησης στο ερώτημα «ποιος είναι κατάλληλος για πρόεδρος», από την αρχική υπεροχή του Βενιζέλου, ύστερα από ωριμότερη σκέψη, και όταν τέθηκαν ιδεολογικοπολιτικά κριτήρια. Φάνηκε, παρά την αποκάλυπτη προβολή και προσπάθεια επιβολής, ότι η κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ δεν χειραγωγείται στο βαθμό που θα ήθελαν συγκεκριμένα μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα, με μόνο κριτήριο την επιλογή ηγέτη που θα αντιμετώπιζε σε προσωπικό επίπεδο τον Καραμανλή.

Στη συνείδηση του ψηφοφόρου του ΠΑΣΟΚ πρόκειται η ενόπτιση του κόμματος. Εάν από τα ποιοτικά στοιχεία των μετρήσεων της κοινωνικής γνώμης δείχνει ότι το 65% της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ πιστεύει ότι μόνον ο Γ. Α. Παπανδρέου μπορεί να διασφαλίσει την ενόπτιση του κόμματος. Η ενόπτιση ασφαλώς είναι το πιο κρίσιμο στοιχείο τόσο για την αντιμετώπιση του Καραμανλή και της κεντροδεξιάς, όσο και για να

παραμείνει το ΠΑΣΟΚ κεντρικός πόλος της κεντροαριστεράς σε μια προοπτική τέτοιας κυβερνητικής συνεργασίας.

Όσο ικανός ρήτορας και να είναι ο Ε. Βενιζέλος, θα είναι πολύ αδύναμος να αντιμετωπίσει τον Καραμανλή ή άλλον κεντροδεξιό ηγέτη κατά τη στιγμή την οποία ένα κομμάτι της αριστερής πτέρυγας δεν τον αποδέχεται ως αρχηγό. Κι αυτό είναι το πλέον ρεαλιστικό ενδεχόμενο με τις τάσεις που επικρατούν στο κόμμα που ίδρυσε ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Ψύχραιμοι, επίσης, αναλυτές διαβλέπουν ότι η ενόπτιση στο ΠΑΣΟΚ, χωρίς να υπολογίζεται ένα κρίσιμο κομμάτι των παπανδρεϊκών δεν μπορεί να υπάρξει στο μέλλον.

Ο τρίτος πόλος στο ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να μην λάβει υπόψη αυτή τη συντεταγμένη καθώς η «σημιακή ομάδα» έχει πολύ μικρότερες αναφορές στην παράδοση και στην κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ.

Η ταύτιση της κίνησης Βενιζέλου για την αρχηγία με πολλά φθαρμένα στελέχη των εκσυγχρονιστών και η σύνδεση αυτών των στελεχών με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές της κυβέρνησης Σημίτη 2000-2004, όχι μόνον έχει αποδυναμώσει την υποψηφιότητά του αλλά προκαλεί και άλλους συνειρμούς:

- κεντροδεξιά σενάρια,
- χειραγώγηση από τη μιντιοκρατία και την οικονομική ολιγαρχία,
- ιδεολογική αποστασία,

και σε αυτά τα σενάρια στέκεται πολύ αρνητικά η σημαντικότερη μερίδα της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ.

Αντιθέτως, ο Γ. Α. Παπανδρέου βρίσκει πολύ μεγαλύτερη απήχηση από τη στιγμή που αποφάσισε –μετά την ήττα– να συγκρουστεί με τον κυβερνητισμό της περιόδου Σημίτη και με αυτούς που έχουν καταγραφεί στη συνείδηση της βάσης ως «εκσυγχρονιστές του νεοφιλελευθερισμού». Έτσι η αποστασιοποίηση από το Σημίτη και η εγκατάλειψη της υπεράσπισης των πρακτικών εκείνης της περιόδου και ο επαναπροσδιορισμός προς τα αριστερά, φαίνεται ότι αρχίζει να αποκτά περιεχόμενο.

Η πρόσφατη ρήξη που επέλεξε ο Γ. Α. Παπανδρέου, με τις αναφορές στην κοινοβουλευτική ομάδα, σηματοδοτεί μία σαφή κατεύθυνση προς αριστερά ενώ η οχύρωση του Ε. Βενιζέλου πίσω από τους εκσυγχρονιστές και τον κυβερνητισμό, του αναιρούν κάθε αξιοπιστία ότι πραγματικά δύναται να εκφράσει εκείνους την κεντροαριστερά. Παρά τα αντιθέτως λεγόμενα και περί σωστών διαδικασιών, η κίνηση αυτή ανάγκασε τη Σημιακή Ομάδα, η οποία στηρίζει τον Βενιζέλο, σε αμυντική στάση, γιατί αφενός φάνηκε καθαρά ότι δεν έχει την πλειοψηφία στην κοινοβουλευτική ομάδα και, αφετέρου, δεν αντέχει σε μία ιδεολογική αντιπαράθεση με τον Παπανδρέου.

Από εδώ και πέρα πλέον τα πράγματα παίρνουν νέα τροπή. Ο Γ. Α. Παπανδρέου φάνηκε αποφασισμένος να διεκδικήσει εκ νέου την προεδρία του ΠΑΣΟΚ στις 11 Νοεμβρίου με ξεκάθαρη ιδεολογική κατεύθυνση και σε ρήξη με τον κυβερνητισμό.

Αυτές οι εξελίξεις, και σε συνδυασμό με το αναμενόμενο αποτέλεσμα της 11ης Νοεμβρίου, δημιουργούν νέα δεδομένα στο διάλογο με τα κόμματα της Αριστεράς και κυρίως το Συνασπισμό. Μπορεί αυτή τη στιγμή ο Αλαβάνος, ως πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, να μιλάει μόνον για την προοπτική της «μεγάλης αριστεράς», αλλά μια τέτοια επιλογή χωρίς προοπτική διακυβέρνησης δεν πρόκειται να συγκρατήσει την κοινωνική του βάση καθώς επιλογή του Γ. Α. Παπανδρέου είναι να πολιορκεί με προτάσεις προοπτικής κυβερνητικής συνεργασίας.

Η κρίση, λοιπόν, ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, παρά τους κινδύνους και τους κλυδωνισμούς για την ενόπτιση της παράταξης, μπορεί να λειτουργήσει θετικά για την απελευθέρωση δυνάμεων που ενισχύουν την προοπτική της κεντροαριστεράς. Ξαναβάζει την πολιτική στο προσκήνιο έναντι της κυριαρχίας της μιντιοκρατίας.

Πώς θέλουμε το ΠΑΣΟΚ

Αποσπάσματα ομιλίας Γιώργου Α. Παπανδρέου στη 12η Σύνοδο του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ (6-7 Οκτωβρίου 2007)

Πώς θέλουμε το ΠΑΣΟΚ

- Λαϊκό, κοινωνικό, προοδευτικό, δίπλα στον πολίτη, τις ανάγκες και τα προβλήματά του, γνήσιο και αυθεντικό εκφραστή των κοινωνικών και λαϊκών στρωμάτων.
- Κίνηση αλλαγών, μεταρρυθμίσεων και προτάσεων για μια Ελλάδα δημοκρατική και κοινωνικά δίκαιη χώρα.
- Ριζοσπαστικό και πατριωτικό για μια Ελλάδα δύναμη ποιότητας, δύναμη ηθικής και δύναμη αξίας σε μια παγκόσμια κοινωνία.
- Κόμμα ανοικτό, δημοκρατικό, σύγχρονο, χωρίς υποκρισίες, χωρίς διγλωσσίες, χωρίς προσωπικές στρατηγικές.
- Της μεγάλης αριστεράς, της κεντροαριστεράς, των δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων, της σοσιαλιστικής προοπτικής.
- Ενώπτιση στον αυταρχισμό, ενάντια στην πολιτική μονόπλευρη λιτότητα, ενάντια στους αποκλεισμούς.
- Χώρο διαλόγου και παραγωγής ιδεών και πολιτικής.

Οι βασικές αξίες του ΠΑΣΟΚ είναι

- Ελευθερία: κίνημα ελεύθερο και αυτόνομο, ανεξάρτητο από επιρροές και παρεμβάσεις των μεγάλων συμφερόντων και των εξωθεσμικών κέντρων.
- Δικαιοσύνη, ισότητα, ίση μεταχείριση προς όλους.
- Αλληλεγγύη, κοινή προοπτική και ανθρωπιά.

Οι τρεις αυτές θεμελιακές αξίες επιβάλλουν νέους θεσμούς, λειτουργίες και διαδικασίες. Ο δρόμος για μια άλλη διακυβέρνηση στον τόπο περνάει ακριβώς από την υιοθέτηση και κατάκτηση αυτών των αρχών.

Και ως προς το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ

- Ευέλικτο στις λειτουργίες, γρήγορο στις αποφάσεις και κυρίως αποτελεσματικό.
- Αποκεντρωμένο με τη δημιουργία ισχυρών περιφερειακών οργανώσεων.
- Ικανό να αξιολογεί και να αναδεικνύει συλλογικά τα στελέχη του.
- Με σταθερό πολιτικό επίπεδο.
- Με σαφείς και καθαρές θέσεις, με αξιόπιστες και διακριτές γραμμές από τη δεξιά πολιτική, από το νεοφιλελευθερισμό και τη συντήρηση.

Πρωταίτιοι της ήττας

οι καθεστωτικοί αξιωματούχοι

Το ζητούμενο για την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ και η αναγέννηση της ιδεολογικής του φυσιογνωμίας

ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ΜΕΡΕΣ μετά τις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου, και αφού ανατράπηκε πλήρως ο αιφνιδιασμός εκ μέρους της μιντιοκρατίας να φορτώσει αποκλειστικά στον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ τις ευθύνες της ήττας, αναδεικνύεται μια άλλη ανάγνωση και ερμηνεία: Πρωταίτιοι της ήττας, σύμφωνα με την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ, είναι οι καθεστωτικοί αξιωματούχοι.

Αυτή η εικόνα αναδεικνύεται από τις μετρήσεις της κοινωνικής βάσης, κι αυτό καταγγέλλεται από το πιο συνειδητό και σταθερό κομμάτι του χώρου, που αναζητά μέσα από αυτή την κρίση την αναγέννηση της κομματικής του φυσιογνωμίας, με κινητοποίηση, αυτο-οργάνωση και ρήξη με τον καθεστωτισμό. Έτσι, οι μετρήσεις τώρα αφήνουν άναυδους και αμήχανους τους ταγούς της μιντιοκρατίας και επικοινωνιολόγους, όταν αναδεικνύουν ότι, για το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ, η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός αλλά μέσον αλλαγής και κοινωνικού μετασχηματισμού.

Αυτό που καταγράφεται τελικά είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνικής βάσης προτιμά, πρώτα από όλα, την ιδεολογική ενόπτιση και όχι την επίπλαστη ενόπτιση των αξιωματούχων. Όλοι διαπιστώνουν τώρα ότι είναι λιγότερο εκείνοι που υποκύπτουν στον πειρασμό της εξουσίας για την εξουσία με οποιοδήποτε τίμημα, από εκείνους που προτάσσουν μια ξεκάθαρη ιδεολογική φυσιογνωμία με βάση την κοινωνική δικαιοσύνη, οι οποίοι προτιμούν και εμπιστεύονται ως ηγέτη τον Γιώργο Α. Παπανδρέου. Προτιμούν μια ιδεολογική πορεία στο κόμμα σαν εκείνη που έκανε το ΠΑΣΟΚ από το '74 έως το '81 και όχι ένα κακέτυπο της Ένωσης Κέντρου.

Το γιατί είναι προφανές και αυτονόητο στην κοινωνική βάση. Θέλει το ΠΑΣΟΚ που κάνει ρήξεις και αλλαγές, και δεν ξελογιάζεται από τις σειρήνες της οποιασδήποτε εξουσίας.

Εμπιστεύεται τον Γ. Α. Παπανδρέου γιατί εμπνέει εμπιστοσύνη από τον πολιτικό του βίο, τις πρακτικές επιλογές του και από τις καινοτομίες που εισάγει, κατά καιρούς, για να γίνει προοδευτικότερο το πολιτικό μας σύστημα.

Τον εμπιστεύεται γιατί είναι εκφραστής του κοινωνικού προτάγματος και μιας δημοκρατικής σοσιαλιστικής παράδοσης στη χώρα μας, απέναντι στην καθεστωτική ελίτ και το πελατειακό πολιτικό σύστημα.

Τον εμπιστεύεται γιατί για τον Γ. Α. Παπανδρέου είναι στάση ζωής το ανοικτό κόμμα, η ενίσχυση της συλλογικής δημιουργίας, η συμμετοχική δημοκρατία, η κοινωνική αλληλεγγύη και το

ζωντανό ενδιαφέρον μιας προωθημένης πολιτικής για το περιβάλλον και την πράσινη οικονομία. Με αυτή τη στάση ο Γ. Α. Παπανδρέου είναι ο μόνος που δίνει ευκαιρίες στους νέους να αναδειχθούν στο κόμμα.

Στην απέναντι πλευρά είναι προφανές ότι ο Ε. Βενιζέλος είναι ο εκλεκτός των εξωθεσμικών κέντρων της πολιτικής, της μιντιοκρατίας και της οικονομικής ολιγαρχίας, του καθεστωτισμού και της ενόπτισης των αξιωματούχων του ΠΑΣΟΚ. Τελευταία μάλιστα είναι και παραεκφραστής των επίγονων του νεοφιλελεύθερου εκσυγχρονισμού που εκφράστηκε στη χώρα μας. Με αυτά τα γνωρίσματα δεν είναι άδικο, λοιπόν, ότι θεωρείται συντηρητικός πολιτικός και η δεξιά μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Το «όλον ΠΑΣΟΚ» που υπερασπίζεται είναι το καθεστωτικό του Χρηματιστηρίου και της Ολυμπιάδας των εργολάβων που αποσάρθρωσε τη συμμετοχή και το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ, και έκανε την εικόνα του κόμματος να μην ξεχωρίζει ιδεολογικά από τη Νέα Δημοκρατία.

Ο Κώστας Σκανδαλίδης, ως υποψήφιος πρόεδρος, επικαλείται μια ενόπτιση που δεν διαφέρει πολύ από την ενόπτιση των αξιωματούχων που επικαλείται ο Ε. Βενιζέλος. Η μόνη διαφορά είναι στη συναισθηματική φρόντιση με την οποία την επικαλείται ο Κ. Σκανδαλίδης, επισημαίνοντας ότι προέρχεται από τα «σπλάχνα» της κομματικής οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ. Αλλά πόσο άλλο δεν είναι «γέννημα θρέμμα» του κόμματος;

Ποιοι όμως και πόσοι εκμεταλλεύτηκαν τη σχέση με την εξουσία που τους παρέχει το ΠΑΣΟΚ, κάνοντας μάλιστα ένα εκλογικό νόμο που μεταρρέπει την κοινωνική πλειοψηφία της κεντροαριστεράς σε κοινοβουλευτική μειοψηφία όπως έκανε ο Κ. Σκανδαλίδης;

Με ποια αξιοπιστία μπορεί να μιλήσει σήμερα ο Κ. Σκανδαλίδης για συμμετοχική Δημοκρατία και για κεντροαριστερά, όταν με τον πολιτικό του βίο και την πολιτεία του έχει ταυτιστεί με τον καθεστωτισμό των αξιωματούχων; Είναι προφανές ότι η επίκληση της ενόπτισης ως κυρίαρχο στοιχείο γίνεται εκ μέρους του για την προβολή της υποψηφιότητάς του. Είναι κενή περιεχομένου για την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ.

Τέλος, αυτό που επισημαίνεται τον τελευταίο καιρό, είναι ότι η κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ και η μεγάλη δημοκρατική παράταξη δεν έχουν τίποτε κοινό με τους εσαεί καριερίστες και αξιωματούχους και πλουτισμένους από τον κυβερνητισμό.

Γι' αυτό και το μέγα μέρος της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ, προς απογοήτευση των εξωθεσμικών κέντρων, ανανεώνει την εμπιστοσύνη του στον Γιώργο Α. Παπανδρέου.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

Το διακύβευμα της ενότητας και οι υποκριτικές συμπεριφορές

Η ενότητα της κοινωνικής του βάσης έναντι της επίηλης «ενότητας» των κομματικών αξιωματούχων

ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΠΕΡΙΟΔΟ, κατά γενική ομολογία, για την ενότητα του ΠΑΣΟΚ, πολλοί παρουσιάστηκαν ως “εγγυητές” και υπερασπιστές της ενότητας. Διεκδικητές της ηγεσίας διάφοροι πρωτοκλασάτοι αλλά και διάφορα εξωθεσμικά κέντρα. Μόνον που η επίκληση της ενότητας, που εννοούσαν, είναι η ενότητα μεταξύ των κομματικών αξιωματούχων. Η πολυσυλλεκτικότητα στελεχών και όχι η πολυσυλλεκτικότητα στην κοινωνική βάση που ιστορικά εξέφραζε το ΠΑΣΟΚ. Αλλά η ενότητα αυτή είναι επίπλαστη και προσχηματική. Μία ενότητα πολιτικά αυτιστική και επικοινωνιακά υποκριτική στην οποία η κοινωνική βάση γύρισε την πλάτη όταν διαπιστώθηκε ότι αυτό σημαίνει τη συντήρηση και επιστροφή εκείνων των στελεχών που έφθαιραν το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Κι αυτό διαπιστώθηκε πλέον περίτρανα και από την εξέλιξη των δημοσκοπήσεων και περιγράφεται στις μετρήσεις. **Ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, Γιώργος Α. Παπανδρέου, θεωρείται μακράν όλων των άλλων ο καλύτερος εγγυητής της ενότητας.**

Η πλειοψηφική άποψη των ενεργών πολιτών δείχνει επίσης ότι η ενότητα του ΠΑΣΟΚ δεν εξασφαλίζεται από το άθροισμα των αξιωματούχων του καθεστωτισμού, αλλά από την ενότητα της κοινωνικής του βάσης και την εμπιστοσύνη προς τον ηγέτη που ανταποκρίνεται στην ιδεολογική του ταυτότητα. **Η πολιτική ενότητα έχει πάντοτε κοινωνικό και ιστορικό υποκείμενο.** Οι σφετεριστές της εξουσίας και οι πλουτίσαντες από τον κυβερνητισμό δεν μπορούν να εγγυηθούν την ενότητα, γιατί δεν έχουν τίποτε κοινό με το δημόσιο συμφέρον και τους κοινωνικά αδύναμους. Ο Γιώργος Παπανδρέου με γενναϊότητα αναγνώρισε το λάθος της μη έγκαιρης σύγκρουσης με τον κυβερνητισμό. Αναγνώρισε επίσης ότι απέτρεψε την εσωκομματική κριτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, για να προχωρήσει μαζί με όλα αυτά τα στελέχη μία «βελούδινη αλλαγή»... αλλά αυτό αποδείχθηκε λάθος! Γιατί αλλαγή ευρύτερα στην κοινωνία δεν μπορεί να γίνει χωρίς εσωκομματική αλλαγή. Αυτό που πιστεύει πλέον η κοινωνική βάση είναι ότι ο Γ. Α. Παπανδρέου προσπάθησε την υπέρβαση αλλά πολλοί αξιωματούχοι την υπονόμευσαν, όπως ο ίδιος διατύπωσε σε πρόσφατη συνέντευξή του στην εφημερίδα *Ο κόσμος του Επενδυτή* (14/10/2007):

Είναι υπονόμηση να αφηνίσει τους άλλους να δίνουν τη μάχη για τη νίκη και ο ίδιος να επενδύει στην ήττα. Είναι υπονόμηση να μιλάς για προγραμματική ή πολιτική ασάφεια και να πρωτοστατείς σε πολιτικές διαφοροποιήσεις που δεν σέβονται την ομοφωνία των κομματικών οργάνων και την πλειοψηφία των συλλογικών αποφάσεων. Είναι υπονόμηση να μην εκφράζεις τη γνώμη σου για κάτι που θεωρείς λάθος, επειδή πιστεύεις ότι το λάθος αυτό μπορεί να σε συμφέρει.

Έτσι τώρα η ρήξη με τις καθεστωτικές λογικές και το σφετερισμό της εκπροσώπησης, από τους διψασμένους για εξουσία, είναι πλέον μονόδρομος. Ουδείς μπορεί να υποκριθεί χωρίς συνέπειες στα μάτια της κοινής γνώμης. Θα πρέπει να καταλογιστούν ευθύνες σε αυτούς που τους ανήκουν, για την κρίση στο Χρηματιστήριο και την νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική. Ο Γ. Α. Παπανδρέου, αποδίδοντας τις ευθύνες εκείνης της περιόδου σε εκείνους που τους αναλογούν, αποκαθιστά έτσι την άμεση σχέση του με την κοινωνική βάση και με το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Επιτέλους υπάρχει ένας ηγέτης που δεν φοβάται την αλήθεια. Έτσι εκδηλώνεται η σχέση εμπιστοσύνης. Αυτά που δεν ειπώθηκαν για πολύ καιρό από τους αξιωματούχους, εκφράστηκαν από τις αυθόρμητες εκδηλώσεις πολιτών. Για αυτό είναι καιρός οι αυθόρμητες εκδηλώσεις πολιτικής επικοινωνίας, η αυθόρμητη στήριξη στον Γιώργο Α. Παπανδρέου να αποκτήσουν θεσμικά χαρακτηριστικά μέσα από το συντονισμό ενός Πανελληνίου Δικτύου Ομάδων Πρωτοβουλίας για τη Συμμετοχική Δημοκρατία. Η αυτο-οργάνωση είναι προϋπόθεση για να ξαναγεννηθεί από την αρχή ένα γνήσιο κοινωνικό κίνημα μέσα από τις ομάδες πρωτοβουλίας για τη συμμετοχική δημοκρατία όπως έγινε ιστορικά στην πρώτη φάση ίδρυσης του ΠΑΣΟΚ το 1974.

Σήμερα η αυτο-οργάνωση εκφράζοντας τα δίκτυα κοινωνικής αλληλεγγύης, οικοπροστασίας και οικονομικής ανάπτυξης, βρίσκεται έδαφος στην πολιτική του Γιώργου Παπανδρέου και είναι ο μοναδικός ηγέτης που μπορεί να εμπνεύσει και να προωθήσει μια τέτοια προοπτική. Το νόημα της **Συμμετοχικής Δημοκρατίας** είναι συνδεδεμένο με την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας αλλά και την ιδεολογική διαφορά στο ζήτημα της κοινωνικής ενσωμάτωσης και της μείωσης των κοινωνικών ανισοτήτων. «Το ΠΑΣΟΚ που αλλάζει, το ΠΑΣΟΚ που αναγεννιέται, θα δώσει αύριο τη νικηφόρα μάχη για την κυβέρνηση», δήλωσε σε πρόσφατα ο Γιώργος Παπανδρέου και τόνισε ότι αυτό το ΠΑΣΟΚ ξέρει να παλεύει, να εγγυάται, να διεκδικεί και να διασφαλίζει τα συμφέροντα του λαού.

αυτοοργάνωση τώρα

Το «**Δίκτυο ΑυτοΟργάνωσης & Συμμετοχικής Δημοκρατίας**» συστάθηκε με σκοπό το **διάλογο των ενεργών πολιτών, την αυτο-οργάνωση, το συντονισμό και τον πολλαπλασιασμό των υφιστάμενων ομάδων πρωτοβουλίας, για την προώθηση της Συμμετοχικής Δημοκρατίας.**

Πρόκειται για μια ιστορική πρωτοβουλία των φίλων και υποστηρικτών του Γιώργου Παπανδρέου, σε πανελλήνια κλίμακα στο πνεύμα μιας ευρύτερης προσπάθειας για να αποκτήσει το ΠΑΣΟΚ ξανά, κινηματικό χαρακτήρα, να ξανασυναρτάσει τα κοινωνικά κινήματα και τις νέες συλλογικότητες. Να συμπορευθεί, να εμπνεύσει και να εννοποιήσει τον αγώνα τους για την ενφικτότητα μιας νέας αλλαγής. Γιατί το ΠΑΣΟΚ της Νίκης ήταν πάντοτε κινηματικό, της αυτο-οργάνωσης και της λαϊκής συμμετοχής όπως συνέβη ιστορικά σε εκείνη την μεγάλη πορεία από το '74 έως '85 και ξανά το '93. Αντιθέτως, το ΠΑΣΟΚ της ήττας είναι το κόμμα του καθεστωτισμού και του κυβερνητισμού, των αξιωματούχων όπως έγινε σταδιακά από το 2000 και μετά.

Ο Γιώργος Α. Παπανδρέου όταν ανέλαβε την ηγεσία φορτώθηκε ένα φθαρμένο γραφειοκρατικό κόμμα αξιωματούχων «ένα φθαρμένο προϊόν», αποξενωμένο από την κινηματική του βάση ανίκανο να εμπνεύσει και κερδίσει κι αυτό είναι κάτι που πάντοτε έδειχναν οι ποιοτικές μετρήσεις της κοινής γνώμης. Η βελούδινη εσωκομματικές αλλαγές που επικείμενη ο Γιώργος Α. Παπανδρέου, αποφεύγοντας τη ρήξη με το εσωκομματικό κατεστημένο, εκ των πραγμάτων, δεν απέδωσαν αλλά όλοι γνωρίζουμε τώρα τους πραγματικούς πρωταίτιους της ήττας.

Η αυτοκριτική αλλά και η αποφασιστικότητα του Γιώργου Α. Παπανδρέου να προχωρήσει τώρα, μετά την ήττα, στις απαραίτητες εσωκομματικές αλλαγές και να ξαναδώσει στο κόμμα κινηματικό χαρακτήρα, αναγέννησε την ελπίδα και την προοπτική, καθώς είναι η μόνη εγγύηση για ενότητα στην κοινωνική βάση και για να ξαναβρεί το ΠΑΣΟΚ το δρόμο προς την εξουσία. Τώρα είναι η ιστορική στιγμή και συγκυρία για ουσιαστικές αλλαγές. Τώρα που χιλιάδες πολίτες από όλη τη χώρα, –μετά τις εκλογές– αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, γράφουν και στέλνουν επιστολές, κάνουν πολιτικές αναλύσεις στο διαδίκτυο, δημοσιεύουν άρθρα στον τοπικό τύπο και οργανώνουν δικτυακές κοινότητες και ομάδες πρωτοβουλίας και είναι έτοιμοι να συμμετάσχουν στο νέο ξεκίνημα. Τώρα είναι η στιγμή που οι πολίτες βγαίνουν στο προσκήνιο και αποφασίζουν όχι μόνον ποιος θα είναι ο αρχηγός της παράταξης αλλά και την πολιτική κατεύθυνση που θα ακολουθήσει το Κίνημα, δείχνοντας κατεύθυνση προς την κεντροαριστερά και τη συμμετοχική δημοκρατία.

Είμαστε μπροστά σε μία έκρηξη της οριζόντιας επικοινωνίας και της πολιτικής των πολιτών από τη βάση που αντιστέκεται στη χειραγώγηση της πολιτικής από τα μεγαλοκεδοτικά και τηλεοπτικά συγκροτήματα. Είναι εντυπωσιακό ότι οι εκτιμήσεις της κοινωνικής βάσης πολλές φορές ξεπερνούν σε ποιότητα και διεισδυτικότητα τους επαγγελματίες πολιτικούς αναλυτές και εκφράζουν την πραγματικότητα, προφανώς γιατί είναι αυθεντικές και δεν υπαγορεύονται από αλλότρια συμφέροντα. Εθελοντές του διαδικτύου, εθελοντές συντάκτες, ομάδες πρωτοβουλίας και κοινότητες πολιτών, δείχνουν ότι μπορούν τα σπάσουν τα μονοπώλια της επικοινωνίας και να αντισταθίσουν την εξαγορά της διαμεσολάβησης στην επικοινωνία, από τα μεγαλοκεδοτικά συμφέροντα και την οικονομική ολιγαρχία. Γιατί αυτό είναι το ζητούμενο, να δοθεί το αντίδοτο στην κρίση της αντιπροσώπευσης. Οι πρωτοβουλίες αναδεικνύουν τη μαζική – αυθόρμητη αντίσταση των πολιτών στην κατευθυνόμενη επικοινωνία και στη χειραγώγηση της πολιτικής.

Έτσι, το συγκεκριμένο Δίκτυο ΑυτοΟργάνωσης & Συμμετοχικής Δημοκρατίας συστάθηκε για να δώσει ισχύ στην οριζόντια πολιτική επικοινωνία των πολιτών και στις ομάδες πρωτοβουλίας που αναπτύσσονται σε όλη τη χώρα. Να συντονίσει όλες τις προσπάθειες και πρωτοβουλίες για την αναδιοργάνωση μιας μεγάλης και νικηφόρας κεντροαριστεράς. Να δημιουργήσει ένα κέντρο αναφοράς, τεκμηρίωσης και αμφίδρομης επικοινωνίας για του πολίτες. Είναι ένα δίκτυο στήριξης του Γ. Α. Παπανδρέου, όχι μόνον για την επανεκλογή του, αλλά για τη θεσμοθέτηση της Συμμετοχικής Δημοκρατίας και το μετασχηματισμό του πολιτικού συστήματος με πρόταγμα την ενίσχυση της Κοινωνίας των Πολιτών.

Στηρίζουμε τον ηγέτη, τον πρόεδρο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, τον αξιόπιστο συνομιλητή των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, που μπορεί να επιπεύσει τη διαδικασία θέσπισης της συμμετοχικής δημοκρατίας στη χώρα για να απελευθερωθούν οι δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας. Τον οραματιστή ηγέτη που έρχεται από μια μακρά παράδοση δημοκρατικής κουλτούρας και ευαισθησίας και συμπορεύεται μαζί μας στις πιο προωθημένες θέσεις της δημοκρατίας, της κοινωνικής οικονομίας και οικονομικής ανάπτυξης.

Φίλοι και φίλες, είναι ιστορική ανάγκη να προχωρήσουμε όλοι μαζί και να απαντήσουμε στις προκλήσεις της εποχής μας, να αυτο-οργανωθούμε στο νέο κίνημα της συμμετοχικής δημοκρατίας. Σας καλούμε να συνδεθείτε με το δίκτυο και κάθε ομάδα πρωτοβουλίας της περιοχής σας.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ: Τηλ: 210-3616996, 210-3616906, Fax: 210-3616909
Email: daygap@gmail.com | Ηλεκτρονική διεύθυνση: http://www.daygap.gr

Γιατί θα ψηφίσω τον Γιώργο Παπανδρέου

ΓΙΑΤΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ο σοσιαλισμός είναι ενεργός τρόπος ζωής, που ο ίδιος βιώνει. Διακρίνεται για την ειλικρίνεια, την ευθύτητα και την αξιοπιστία του σε σύγκριση με άλλους πολιτικούς και ηγέτες παρατάξεων.

ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΑΓΕΝΗΜΗΝ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ, δεν είναι υπερόπτης, ακούει με προσοχή το συνομιλητή του και συζητά επί ίσοις όροις. Διαθέτει μια, σπάνια για πολιτικό, αμεσότητα ειλικρινούς επικοινωνίας με τον πολίτη.

ΜΕ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΕΤΑΙ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ και τις αξίες της Διακήρυξης της 3ης του Σεπτεμβρίου και υπηρετεί διαχρονικά τα κοινωνικά στρώματα που εξέφρασε το ΠΑΣΟΚ από τότε που το ίδρυσε ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ που προωθεί και ενσπάρνει, καθ' όλη τη διάρκεια της πολιτικής του ζωής, στο ΠΑΣΟΚ και στη χώρα, βάζει τον ενεργό πολίτη στο προσκήνιο της πολιτικής.

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΧΕΓΓΥΟ για την εφαρμογή μιας ουσιαστικής κοινωνικής πολιτικής, με απόλυτο κριτήριο τον άνθρωπο και τις ανθρώπινες αξίες. Έχει όραμα για μια αναπτυσσόμενη, ισχυρή, διεθνώς σεβαστή και κοινωνικά δίκαιη Ελλάδα.

ΕΜΠΝΕΕΙ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ και ΣΙΓΟΥΡΙΑ για την επόμενη μέρα στο ΠΑΣΟΚ και για ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα διακυβέρνησης της χώρας μας.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΓΓΥΗΕΙ τη σοσιαλιστική ταυτότητα του ΠΑΣΟΚ, τη δημοκρατική λειτουργία, την ενότητα και τη συνοχή του και να ηγηθεί στη νικηφόρα πορεία της δημοκρατικής παράταξης για μια χρηστή διακυβέρνηση.

ΔΙΑΚΑΤΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ, οικολογικές και κοινωνικές ανησυχίες. Έχει πρωτότυπες, καινοτόμες, ριζοσπαστικές ιδέες και προτάσεις. Είναι ένας πραγματικά σύγχρονος ηγέτης.

ΕΙΝΑΙ Ο ΗΓΗΤΗΣ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ να βρίσκει και να δίνει λύσεις μέσα από δημοκρατικό διάλογο. Είναι προσηνής, φιλικός, ευγενής, συνεργάσιμος, αλλά ταυτόχρονα δυναμικός και αποφασιστικός.

ΜΕ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ την προσωπική του δέσμευση για λύσεις απέναντι στα προβλήματα των πολιτών, των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των αγρωτών, των ανέργων, των νέων και των γυναικών.

ΣΤΙΣ ΑΜΕΣΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ του περιλαμβάνεται η προστασία των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων από τη νεοφιλελεύθερη επέλαση της Νέας Δημοκρατίας, η καταπολέμηση της ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων και των γυναικών, η καταπολέμηση της ακρίβειας και η ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση όλων των πολιτών στα αγαθά της παιδείας και της υγείας.

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ «ΠΡΩΤΙΕΣ» του στα θέματα της καθιέρωσης της Ελεύθερης Ραδιοφωνίας στη χώρα μας και τη διεθνή καθιέρωση της Ολυμπιακής Εξεχειρίας, καθώς και για τη μεγάλη συμβολή του στους θεσμούς της Λαϊκής Επιμόρφωσης και της Νέας Γενιάς.

Η ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ όσο και η συμβολή του στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη διαδικασία ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση σηματοδοτούν την ηγετική του φυσιογνωμία.

Η ΟΜΟΦΩΝΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ως Πρόεδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς από 157 χώρες, τον ανέδειξαν ως ιδανικό εκπρόσωπο της χώρας μας στην παγκόσμια πολιτική σκηνή και τους διεθνείς οργανισμούς και ως τον κατεξοχόν σοσιαλιστή πολιτικό ηγέτη του μέλλοντος.

Ο ΙΔΙΟΣ, ΩΣ ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ και ΑΠΟΔΗΜΟΣ Έλληνας κατανοεί απόλυτα τη σημασία του παγκόσμιου ελληνισμού και τη δύναμη των Ελλήνων της Διασποράς.

ΤΟΛΜΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ, αγνοώντας το πολιτικό κόστος. Προτάσει το συμφέρον των πολιτών και της χώρας σε αντίθεση με εκείνους που σαν μοναδική προτεραιότητα έχουν την πολιτική τους ανέλιξη.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ τις προσπάθειες χειραγώγησης της πολιτικής ζωής του τόπου από εξωθεσμικά συμφέροντα και αρνείται με πείσμα να διαπραγματευθεί την αυτόνομη λειτουργία και αξιοπρέπεια του ΠΑΣΟΚ.

Mega... λάθος!

Η κυρία Όλγα Τρέμη κάλεσε ένα βράδυ τον Φίλιππο Πετσάλνικο στο δελτίο και τον κράταγε εκεί αμίλητο! Κι όταν ήρθε η ώρα να του απευθύνει το λόγο, του είπε, «Κύριε Πετσάλνικε, θα σας καλωσορίσω και ταυτόχρονα θα σας καληνυχτίσω. Επειδή δεν έχουμε χρόνο, θα έρθετε αύριο...». Εγώ, απορώ, γιατί ο Πετσάλνικος δεν την έβρισε! Είπε μόνον, «ευχαριστώ, δεν θα πάω». Άλλωστε, δεν σας παρακάλεσα να έρθω στο κανάλι, εσείς με παρακαλέσατε...». Η κυρία Τρέμη παρ' ολίγο να καλέσει τους "mega-μπράβους" να τον δέσουν.

Είναι ολοφάνερο ότι αυτό το "mega...λο" κανάλι, μας είχε ξεγελάσει όλους. Άλλα νομίζαμε – και κακώς, τελικά, νομίζαμε. Αποδείχθηκε ότι εδώ και πολύ καιρό ασκεί "δημοσιογραφία" που έχει σαν σκοπό της να αποδομήσει τον Γιώργο Παπανδρέου, να τον κουρελιάσει, να τον ξεσκίσει και τα κομμάτια του να τα πετάξει στα σκυλιά...

Φοβόμαστε να γράψουμε περισσότερα γιατί ο κύριος Γιάννης Πρετεντέρης (που όταν πρόκειται να γίνει κουβέντα για ΠΑΣΟΚ και τον Παπανδρέου, κασκογελάει, κάνει κάποιους μορφασμούς, γελάει υπαινικτικά, υπονοεί κάποια υποτίθεται γνωστά πράγματα κ.λπ.), που είναι και πιο μορφωμένος από μας, μπορεί να μας κάνει με τα κρεμμυδάκια. Έχει το *Βήμα*, έχει το *Mega*... Εμείς έχουμε αυτήν εδώ τη γωνίτσα – κι αν μας διαβάξει και κανείς! Λυπηθείτε μας κύριε Πρετεντέρη, μην βαρύνετε άλλο, έχουμε καταλάβει τα λάθη μας, θα προσπαθήσουμε να πείσουμε και τον Γιώργο να παραδώσει την εξουσία στον Μπένι, θα παρακολουθούμε ανελλιπώς τη διδασκαλία σας, και ίσως μετανοήσουμε που πήραμε τον κακό δρόμο. Ήταν *mega...λάθος* μας, θ' *ανοίξουμε* την τηλεόραση στο *Mega* από το πρωί και μέχρι το άλλο πρωί δεν θα βλέπουμε άλλο κανάλι. Θα περιμένουμε και την «Ανατροπή» σας με όλους εκείνους τους σπουδαίους καλεσμένους σας, όπως π.χ. την καθηγήτρια Παναγιωταρέα, τον διανοούμενο και παντογνώστη κύριο Ιάσωνα Τριανταφυλλίδη και διάφορους άλλους τέτοιου βελαντεκού καλεσμένους για να (συμ)μορφωθούμε. Βέβαια, είναι κάπως δύσκολο να παρακολουθήσουμε αυτά που λένε οι άνθρωποι λόγω και των στοματικών τεχνικών δυσκολιών, αλλά δεν μπορεί, κάτι θα καταλάβουμε... Εμείς σεβόμαστε το γεγονός ότι κυνηγάτε και τα νούμερα της τηλεθέασης, αλλά κάποιοι άλλοι δεν θέλουν να το καταλάβουν και σας κατακρίνουν για το επίπεδο των καλεσμένων σας! Δεν υπάρχει περίπτωση να μη μετανοήσουμε. Θα πάρουμε κι ένα μαστίγιο για να αυτομαστιγανώμαστε, πρωί και βράδυ.

Α, ξέχασα: κύριε Πρετεντέρη, θα διαβάζουμε πολλές φορές τα κείμενά σας στο *Βήμα* για να τα εμπεδώσουμε. Θα ζητήσουμε συγγνώμη από τον κ. Βενιζέλο και όλους εκείνους που τον σπρίζουν – εννοώ τους "εκουσυχρονιστές", που κάποιοι κακεντρεχείς τους θέωρησαν υπεύθυνους για το μπάχαλο της ελληνικής κοινωνίας τα τελευταία χρόνια (άλλωστε η ΝΔ αυτό επικαλέστηκε κι έπεισε τους Έλληνες να την ψηφίσουν) και για τη διάλυση της κοινοματικής οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ... Τέλος πάντων, θέλω να συμφωνούμε κυρίως για όσα έχουν σχέση με το ΠΑΣΟΚ και να γίνουμε φίλοι – ο Δημόκριτος είχε πει ότι «η ομοφωνία των σκέψεων δημοσυργεί φίλια». Και θα κλείσω με τον Ευριπίδη: «Κάθε φρόνιμος άνθρωπος πρέπει ν' αποφεύγει τον πόλεμο... Αυτό επιδιώκουμε κι εμείς. Δεν θα σε ξαναπολεμήσουμε! Φίλοι...

Κι ένα τελευταίο: Από σήμερα αρχίζω αγώνα να πείσω όλους αυτούς που σπρίζουν τον Γιώργο Παπανδρέου, ότι κάνουν λάθος *mega...λο!* Είναι κάπως δύσκολο, βέβαια, αλλά θα προσπαθήσω. Είπατε: «Η προεδρία Παπανδρέου φέρει τη βασική ευθύνη για την ήττα του 2007» (καλό κι αυτό που επικαλεστήκατε με τον Φρανσουά Μιτεράν...). Κι εμείς αναρωτιόμασταν γιατί ο Γ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ έχασαν τις εκλογές! Πού να φανταστούμε ότι η απάντηση ήταν τόσο απλή όσο και η δημοκρατία: «Επειδή δεν τους ψήφισαν οι ψηφοφόροι – και γιατί δεν τους ψήφισαν οι ψηφοφόροι; Επειδή δεν τους έκριναν άξιους για τη διακυβέρνηση του τόπου!» Τόσο απλά...

Γεια σου κύριε Πρετεντέρη μας! Και, συγγνώμη που όλοι νόμιζαν ότι κάποτε σπρίζατε το ΠΑΣΟΚ (ενώ το ΠΑΣΟΚ σας αγνοούσε). Μα αυτό δεν είναι δυνατόν, διότι ως δημοσιογράφοι είστε ανεξάρτητος, μια φωνή που δεν υπακούει παρά μόνο στη συνείδησή της...

<http://potamos-etc.blogspot.com>

Κέρκυρα: Σοσιαλιστική Πρωτοβουλία Νέων

ΩΣ ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ και εκπροσωπώντας το πιο ριζοσπαστικό και ακατάπαυστα αγωνιστικό τμήμα της κοινωνίας, θεωρούμε ότι είναι η κατάλληλη χρονικά ευκαιρία να προβούμε σε πολιτική παρέμβαση-πρωτοβουλία, στηρίζομενοι στο γεγονός ότι η πρωτοβουλία ως κίνηση, βοηθάει στην εκτόνωση της εκάστοτε κρίσης. **ΩΣ ΝΕΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΝΤΑ:** Ίδανικά, Όραμα, Προοδευτικές και καινοτόμες ιδέες κοινωνικής ευαισθησίας, Διάθεση για προσφορά προς οτιδήποτε καλό και κοινά αποδεκτό.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΕΡ: ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Της ανανέωσης με πρόσωπα τα οποία διακρίθηκαν στους κοινωνικούς, επαγγελματικούς και επιστημονικούς αγώνες, πρόσωπα το οποία βρέθηκαν και στο πεζοδρόμιο, πρόσωπα που ζουν την κοινωνική ανάγκη και την κοινωνική αγωνία. Πιστεύουμε στην ειλικρίνεια, στο σεβασμό και στην ακεραιότητα. Πιστεύουμε στο σεβασμό στους νόμους. Πιστεύουμε στην αταλάντευτη υιοθέτηση της πολιτικής ηθικής και οπωσδήποτε, μέσα από ένα πνεύμα ομαδικότητας, στην τήρηση των υποσχέσεων. Δεν επιθυμούμε τη προσωπική χειραγώγηση από ανθρώπους με υπέρμετρες προσωπικές φιλοδοξίες που καταπατούν την κοινωνική προσφορά και υποβαθμίζουν τη νοημοσύνη μας. Θέλουμε την ριζοσπαστικοποίηση των πολιτικών μας θέσεων ώστε να αναδειχθούν οι διαφορές μας με τη συντηρητική παράταξη. Απαιτούμε τον καταπονητισμό καθεστωτικών αντιλήψεων και νοοτροπιών κρατισμού.

Προτείνουμε την αμεσότερη συμμετοχή μας σε ευρύτερα αγωνιστικά κινήματα. Οραματιζόμαστε ο πολίτης να αποτελεί κέντρο αναφοράς για το κίνημα ως προς τη λήψη αποφάσεων σε κάθε κοινωνικό τομέα. Σύντροφοι και συντρόφισσες το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ δεν έχει ηγετική μορφή. Το πρόβλημα είναι βαθύτητα πολιτικό. Το κίνημα μας κατά γενική ομολογία έχασε τις εκλογές γιατί δεν μπόρεσε να πείσει για τις θέσεις και τις απόψεις του πάνω σε θέματα που αφορούσαν την κοινωνία. Εμείς ως νέοι δεν θέλουμε ένα σοσιαλιστικό κίνημα που απλά θα κερδίζει τις εκλογές για να κυβερνά. Θέλουμε ένα σοσιαλιστικό κίνημα που θα αποτελεί ένα πλειοψηφικό ρεύμα. Ένα κίνημα που θα έχει σαφή κοινωνικά χαρακτηριστικά, παρουσιάζοντας καινοτομίες πάνω σε θέματα κοινωνικής πολιτικής, τόσο σε εθνικό, όσο σε Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο. Θέλουμε ένα πρωτοποριακό κίνημα που θα είναι παράδειγμα προς μίμηση και άλλα σοσιαλιστικά κινήματα σε Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο, πρωταγωνιστικό στις πολιτικές αλλαγές, ένα σοσιαλιστικό κίνημα που θα παλεύει πραγματικά για μια δίκαιη κοινωνία. Άλλωστε η αποχή από το οτιδήποτε υποδηλώνει συνεννοητή και γι' αυτό δεν επιθυμούμε να απέχουμε. **ΟΛΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΛΩΣΟΥΜΕ ΠΑΡΟΝΤΕΣ.**

ΤΑΣΟΣ ΝΙΚΟΛΟΥΖΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΡΑΤΖΗΜΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΡΤΑΣ, ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΕΛΙΣΑΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ, ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΑΚΡΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΛΑΒΡΑΝΟΣ, ΕΛΕΝΑ ΣΑΓΙΑΔΙΝΟΥ

Πρωτοβουλία για την επανίδρυση του ΠΑΣΟΚ και την αναγέννηση της πολιτικής

Η «Πρωτοβουλία για την επανίδρυση του ΠΑΣΟΚ και την αναγέννηση της πολιτικής» έχει σκοπό το διάλογο σε επίπεδο κοινωνικής βάσης (νεολαία, ενεργοί πολίτες, μέλη και φίλοι του ΠΑΣΟΚ) για το παρόν και μέλλον του Κινήματος και της πολιτικής στην πατρίδα μας. Η δράση της έχει διπτό στόχο:

- Την υποστήριξη της υποψηφιότητας του Προέδρου Γιώργου Α. Παπανδρέου, όχι μόνο στο θέμα της εκλογής του αλλά και στην υποστήριξη του κυρίαρχου αιτήματος της επανίδρυσης του κινήματος και της αναγέννησης της πολιτικής στο πλαίσιο της διακήρυξης της πρωτοβουλίας μας.
- Την ενεργό υποστήριξη για τον πολλαπλασιασμό αλλά και τον συντονισμό των υφιστάμενων ομάδων πρωτοβουλίας που ενδιαφέρονται και αγωνιούν ειλικρινά για την πορεία του Κινήματος και το μέλλον της πατρίδας μας, έτσι ώστε η συμμετοχική δημοκρατία να αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο και ρόλο.

Τα ιδρυτικά μέλη της «Πρωτοβουλίας για την Επανίδρυση του ΠΑΣΟΚ και την αναγέννηση της πολιτικής» προέρχονται κυρίως από το χώρο της νεολαίας αλλά και της παραγωγής. Έχουν πορεία και διαδρομή στο χώρο του Κινήματος και φιλοδοξούν με τη δράση τους να συμβάλουν στο ξεπέρασμα της κρίσης και στην αναγέννησή του, έτσι ώστε να επιτελέσει τον ιστορικό του ρόλο και καθήκον που είναι η διαμόρφωση μιας δίκαιης κοινωνίας με συνοχή, συλλογικότητα, αλληλεγγύη, ισότητα, δημιουργία. Μια κοινωνία των (ενεργών και χειραφετημένων) πολιτών. Ήδη έγινε η πρώτη ανοιχτή εκδήλωση στις 22 Οκτωβρίου με θέμα: «Το παρόν και το μέλλον του Κινήματος» στο Πολιτιστικό Κέντρο Εργαζομένων ΟΤΕ Αττικής. Στην ανοιχτή εκδήλωση συμμετείχαν κι άλλες πρωτοβουλίες και δίκτυα όπως: η Πρωτοβουλία 10 για το μέλλον του ΠΑΣΟΚ της γενιάς μας, το Δίκτυο ΑυτοΟργάνωσης & Συμμετοχικής Δημοκρατίας Υποστηρικτών Γιώργου Α. Παπανδρέου, η Αυτόνομη Πρωτοβουλία φίλων, μελών και στελεχών του ΠΑΣΟΚ για τη στήριξη του Γιώργου Α. Παπανδρέου κ.ά.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: 210-8215984, E-mail: k.mpastas@googlegmail.com
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: www.pasok-polites.blogspot.com

σχέδιο δράσης για πράσινες στέγες, πράσινους ακάλυπτους χώρους, ανακύκλωση

SOS για το περιβάλλον της Αττικής

με σύσταση Περιφερειακού Δικτύου Οικοπροστασίας των οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών

ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΒΑΡΗΜΕΝΟ φυσικό και δομημένο περιβάλλον της Αττικής ουδείς αμφιβάλλει ότι χρειάζονται άμεσα και δραστηρικά μέτρα οικοπροστασίας. Άμεσα μέτρα για το πράσινο, την ανακύκλωση σκουπιδιών και τον περιορισμό της αλόγιστης και ενεργοβόρου λειτουργίας της πόλης.

Το παράδοξο είναι, όπως και σε πολλά αστικά κέντρα του κόσμου, ότι υπάρχει πλήθος επιστημονικών μελετών και προτάσεων που δεν μπορούν να υλοποιηθούν, γιατί υπάρχουν τα συγκρουόμενα συμφέροντα της οικοπεδοποίησης, βιομηχανίας κ.λπ., και προφανώς γιατί δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι φορείς υλοποίησης ενός άλλου πράσινου σχεδίου οικονομίας και επιχειρηματικότητας. Επί του προκειμένου, το κράτος και οι κυβερνήσεις αδυνατούν να επιβάλουν περιβαλλοντικές πολιτικές χωρίς κοινωνικά δίκτυα και ισχυρή κοινωνία των πολιτών.

Μολονότι η περιβαλλοντική συνείδηση είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένη στην νέα γενιά, σε σχέση με το παρελθόν, και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις αυξάνονται, τίποτε δεν μπορεί να εναντιωθεί αποτελεσματικά στην κεκτημένη ταχύτητα ενός παρωχημένου μοντέλου αστικής ανάπτυξης και αλόγιστης κατανάλωσης ενέργειας. Η συνείδηση αυτή θρυσματίζεται και ακυρώνεται μέσα στο θρυσματισμένο κόσμο της κυριαρχίας του ιδιωτικού, έναντι δημόσιου συμφέροντος, και των κατακερματισμένων οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών. Είναι φανερό ότι η οικολογική μας κουλτούρα είναι αναγκαίο ν' αντιστοιχεί και στην οργανωτική κουλτούρα της κοινωνίας μας.

Γι' αυτό μιλούμε για θεσμούς συμμετοχικής δημοκρατίας. Γι' αυτό είναι πολιτική μας επιλογή να προωθήσουμε και να ενισχύσουμε τα Περιφερειακά Δίκτυα Οικοπροστασίας και Οικοανάπτυξης πολιτών και γραφεία περιβάλλοντος στους Δήμους που θα εκδηλώσουν σχετικό ενδιαφέρον.

Και αυτό μπορεί να γίνει: Με τη συμμετοχή όλων των συλλογικών οργανώσεων της κάθε Περιφέρειας, σε Δίκτυα. Εμείς, ως κυβέρνηση, δεσμευόμαστε να εξασφαλίσουμε θεσμικό ρόλο σε αυτά τα Δίκτυα Συμμετοχικής Δημοκρατίας για να αποκτήσουν υλική βάση και πόρους, οι πρωτοβουλίες για αυτοάμυνα των πολιτών, η οικοπροστασία και η οικοανάπτυξη. Αυτό, εξάλλου, είναι η έμπρακτη αποκέντρωση και όχι η επανίδρυση της Αγροφυλακής!

Στην πρόσφατη κρίση, οι πολίτες, μπροστά στις φωτιές, απέδειξαν ότι μπορούν να αναλάβουν την κοινωνική ευθύνη οικοπροστασίας και περιφύρησης του φυσικού και παραγωγικού πλούτου. Στο πρόγραμμά μας, το ζήτημα της οικοπροστασίας πηγαιίνει παράλληλα με την οικοανάπτυξη, την πράσινη οικονομία και την πράσινη επιχειρηματικότητα, γιατί μόνον έτσι θα δημιουργήσουμε προϋποθέσεις απασχόλησης των νέων στην περιφέρεια και κίνητρα για να παραμείνουν στα χωριά τους, και να μην ερμηδύσει η ύπαιθρος. Κι αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά μας με τη Ν.Δ.

Σε κάποιους άλλους χώρους κοινωνικής φροντίδας, μπορούν να συμμετέχουν σύλλογοι συνταξιούχων, σύλλογοι νέων και σύλλογοι γυναικών κ.ά. Είναι ελπιδοφόρο ότι, στο προσκήλιο μιας τέτοιας πρότασης ανταποκρίνονται ήδη μια σειρά από ανάλογα δίκτυα, όχι μόνον περιβαλλοντικών οργανώσεων αλλά γενικότερα συλλογικών οργανώσεων.

Η ανταπόκριση αυτή καθιστά υλοποιήσιμο το σχέδιο δράσης σε επίπεδο κοινωνίας και αυτό είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να υποστηριχθεί στη συνέχεια και από το κράτος. Τα κίνητρα είναι ισχυρά, όχι μόνον σε ό,τι αφορά το οικολογικό αποτέλεσμα αλλά σε επίπεδο κοινωνικής οικονομίας, πράσινης επιχειρηματικότητας και απασχόλησης. Σ' ένα στοχευμένο πρόγραμμα δράσης μπορούμε να ξεκινήσουμε από τις δράσεις για τις πράσινες στέγες, γιατί σ' αυτό το επίπεδο δεν χρειάζεται μεγάλη εξειδίκευση, γεγονός που επιτρέπει την ευρύτατη συμμετοχή των πολιτών, της εθελοντικής προσφοράς αλλά και της απασχόλησης. Μπορούμε έτσι ν' αξιοποιήσουμε ένα τεράστιο διαθέσιμο κοινωνικό κεφάλαιο, γεγονός που θα επιτρέψει σε κάθε αρμόδιο υπουργείο, όπως το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Υπουργείο Παιδείας, να εφαρμόσουν πιλοτικά προγράμματα πράσινου σε συνεργασία με το Δίκτυο Οικοπροστασίας Αττικής, ξεκινώντας από την όψη και λειτουργία των ιδίων των κτιριακών εγκαταστάσεων των υπεργώνων. Οι Δήμοι επίσης μπορούν να συμμετέχουν σ' ένα ευρύτερο πρόγραμμα δράσης εξασφαλίζοντας π.χ. φυτώρια μέσα από δημοτικές επιχειρήσεις ή άλλες υποστηρικτικές ενέργειες των εθελοντικών οργανώσεων για την ανάπτυξη πράσινου στην Αττική.

Όλες οι παραπάνω σκέψεις και προτάσεις μπορούν να αποτελέσουν βάση για ένα καινοτόμο σχέδιο οικοπροστασίας λεκανοπεδίου Αττικής ενός σχεδίου που αναμφίβολα μπορεί να εξασφαλίσει ευρύτατη πολιτική συναίνεση για να μπει άμεσα σε εφαρμογή. Ο φορέας υλοποίησης του σχεδίου θα είναι το προτεινόμενο Δίκτυο οικοπροστασίας Αττικής το οποίο μπορεί χωρίς χρονοτριβή να συσταθεί με ένα πρωτόκολλο συνεργασίας όλων των δευτεροβάθμιων συλλογικών οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών.

Προγραμματική συμφωνία

Η προγραμματική συμφωνία σ' αυτό το επίπεδο των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, κρατικών οργανισμών και της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι πρωταρχική συνθήκη για το ζήτημα της οικοπροστασίας και του πράσινου στην Αττική. Τέλος, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι ανάθεση του προβλήματος ως συνήθως σε διάφορες επιστημονικές επιτροπές και μελέτες, δεν μπορεί να αποφέρει ολοκληρωμένη λύση. Η επιστήμη από μόνη της δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του περιβάλλοντος συνολικά, όπως δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Μπορεί όμως να συμβάλει κυρίως με φιλικές τεχνολογίες για το περιβάλλον και λογικές διαχειρίσεις και οργάνωσης που περιορίζουν τους ρύπους και την κατανάλωση ενέργειας από μη ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αλλά και σ' αυτή την περίπτωση χρειάζεται ανάλογη πολιτική και συμμετοχή των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών. Η λεγόμενη μεταβιομηχανική εποχή είναι μια εποχή των δικτύων και της δικτυακής οργάνωσης, στο επίπεδο της κοινωνίας, της παραγωγής, της κατανάλωσης και των πολιτικών σχέσεων. Γι' αυτό και η αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων απαιτεί κοινωνική δικτύωση και οργάνωση.

*Εισηγητικό κείμενο στη συνάντηση για τη δημιουργία Περιφερειακού Δικτύου οικοπροστασίας Αττικής των οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών.

Το όλο ΠΑΣΟΚ των αξιωματούχων ο Ευάγγελος Βενιζέλος και η ενότητα στην κοινωνική βάση

ΟΣΟΙ ΦΑΝΤΑΣΙΩΘΗΚΑΝ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ ότι η νίκη τού ΠΑΣΟΚ επί της Ν.Δ. είναι υπόθεση μιας ρητορικής μονομαχίας Βενιζέλου–Καραμανλή γρήγορα βλέπουν τα όνειρά τους να καταρακυλάνε. Οι υπερτιμημένες μετοχές του υποψηφίου ξεφουσκώνουν, όπως οι φούσκες του χρηματιστηρίου. Αυτοί, πάντως, που πρέπει να νιώθουν μια απέραντη απογοήτευση είναι τα εξωθεσμικά κέντρα που επένδυσαν στον πληθωρικό Ευάγγελο.

Η αποκάλυψη χειραγώγηση που επιχειρήθηκε από το μεγαλοεκδοτικό κατεστημένο με την προκλητική απαίτηση «Πρόεδρε παραιτήσου», έφερε αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιδιώκουν τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και, τελικά, συσπείρωσε τη λαϊκή βάση του ΠΑΣΟΚ για να αγωνιστεί για την ιδεολογική φυσιογνωμία του Κινήματος. Αυτό που δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν οι υποψήφιοι «μεσσίες» της νίκης ότι άλλο πράγμα είναι το καθεστωτικό όλο ΠΑΣΟΚ και άλλο το κοινωνικό όλο ΠΑΣΟΚ. Μπέρδεψαν εντελώς ανιστόρητα την καθεστωτική με την κοινωνική πολυσυλλεκτικότητα. Μ' αυτόν τον τρόπο νόμιζε ότι μπορεί να υπερασπιστεί την εικόνα και το έργο της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ μέχρι το 2004, υπαινισσόμενος ότι ο Γιώργος Παπανδρέου δεν κατάφερε επαρκώς να αξιοποιήσει αυτό το έργο για τη νίκη της παράταξης και γι' αυτό έχασε τις εκλογές. Σ' αυτήν την υπεραπλουστευμένη λογική, άλλωστε, παραπέμπει η καθημερινή αρθρογραφία του δημοσιογράφου Γ. Πρετεντέρη, ερμηνεύοντας τα αίτια της πρόσφατης ήττας και προδιαγράφοντας τις προϋποθέσεις της νίκης που θα φέρει ο Βενιζέλος. Αλλά η ειρωνεία της υπερφίαλης αυτής της ιστορίας είναι ότι ο Βενιζέλος δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ούτε τον εσωκομματικό του αντίπαλο από τη στιγμή που αποκάλυψε πλήρως τις προθέσεις του.

Όλοι οι προπαγανδιστές του Βενιζέλου δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν ότι στο καθεστωτικό «όλο ΠΑΣΟΚ» συμπεριλαμβάνονται η χωματερή του εκσυγχρονισμού, οι ιδιοτελείς που πλούτισαν με τα παπαγαλάκια του χρηματιστηρίου, πολλοί διαχειριστές των Ολυμπιακών Αγώνων και άλλοι «εργολάβοι», δηλαδή ό,τι αποκρουστικότερο για το κοινωνικό όλο ΠΑΣΟΚ. Γιατί οι πολίτες αισθάνονται ποιο ανήκουν στην αριστερά και ποιοι στη μεταμφιεσμένη αριστερά. Αυτούς δεν θέλει να βλέπει μπροστά του το σημαντικότερο κομμάτι της κοινωνικής βάσης του ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια η κατάσταση δεν σώζεται με κεντροαριστερή αμφίεση. Οι πολίτες και οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ έχουν δώσει τις απαντήσεις τους, με την προτίμησή τους, αποδοκιμάζοντας ηθικά και πολιτικά τους περισσότερους από τους πρωταγωνιστές εκείνης της περιόδου. Ωστόσο, οι πολίτες έχουν αντιληφθεί, ότι το καθεστωτικό «όλο» μπορεί να διώχνει κομμάτια από το «όλο κοινωνικό ΠΑΣΟΚ» προς τα αριστερά και έχουν αντιληφθεί εκείνον που έχει την «ικανότητα» να διαχειριστεί και να εκτρέψει την ουσία του πολιτικού λόγου, και να συσκοτίσει για τα πραγματικά αίτια της ήττας.

Οι βελούδινες ισορροπίες του Γιώργου Παπανδρέου

Ο Γιώργος Παπανδρέου, ως ηγέτης του ΠΑΣΟΚ, υπονομεύτηκε σε όλες τις επιλογές και τα σχέδιά του για τομές που ήθελε να κάνει, από την αρχή της θητείας του, τόσο από το εκδοτικό κατεστημένο των Media, όσο και από πολλά κομματικά στελέχη και επέλεξε να υποχωρήσει επιδιώκοντας την ενότητα με «βελούδινες» ισορροπίες. Πιέστηκε, περιορίστηκε και παγιδεύτηκε βαθμιαία σε μια στείρα αντιπολίτευση, χωρίς ιδεολογικά χαρακτηριστικά, με τη λογική της υπεράσπισης του κυβερνητικού έργου του ΠΑΣΟΚ και τη λογική ότι το ΠΑΣΟΚ είναι καλύτερος διαχειριστής από τη Ν.Δ. με ικανότερα στελέχη και ένδοξο παρελθόν. Μια στείρα, εν πολλοίς, αντιπολίτευση που δεν ήταν μέσα στο πλαίσιο της προσωπικής–ιδεολογικής του κουλτούρας. Κι αυτό αποδείχθηκε λάθος γιατί κάλυψε τελικά τους πραγματικούς υπαίτιους της ήττας.

Διαβάζοντας προσεκτικά τα ποιοτικά στοιχεία του εκλογικού αποτελέσματος, αποδεικνύεται ότι η κοινωνία δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να γυρίσει στην αποϊδεολογικοποιημένη περίοδο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της τελευταίας περιόδου κυβέρνησης του Σημίτη. Και η απόδειξη είναι ότι τους περισσότερους υπουργούς εκείνης της περιόδου, με ελάχιστες εξαιρέσεις, τους αποστράτευσε ή τους περιόρισε στην τελευταία σειρά της εκλογής. Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν κληρονόμησε μόνον μια σημαντική, ιστορική κομματική παράδοση από τον

Ανδρέα Παπανδρέου, κληρονόμησε και ένα κόμμα φθαρμένο, κουρασμένο και στερεμένο από ιδέες και πρόσωπα, που θα μπορούσαν να εμπνεύσουν σήμερα την κεντροαριστερή του βάση.

Φορτώθηκε τις αμαρτίες των πολλών διαπλεκόμενων στελεχών με χαμηλή εκτίμηση στην κοινωνία, όπως έδειξε και το αποτέλεσμα των εκλογών. Φορτώθηκε ένα κρατικοδίαιτο κόμμα και κρατικοδίαιτα στελέχη που σε κάθε βήμα ανανέωσης, τον υπονόμειαν με κάθε τρόπο, ακόμη και στην πορεία της εκλογικής αναμέτρησης. Φορτώθηκε τους αλαζόνες διαχειριστές της πολιτικής, τους πραγματικούς υπαίτιους της ήττας του ΠΑΣΟΚ που με το φαρισαϊσμό τους, τώρα, θέλουν να του αποδώσουν αποκλειστικά τις ευθύνες για την ήττα.

Εμπλούτισε τον πολιτικό λόγο του ΠΑΣΟΚ με νέες ιδέες, γι' αυτό δεν επέλεξε ένα ιδεολογικό ξεκαθάρισμα από την αρχή της θητείας του ως πρόεδρος. Η συνέχεια έδειξε πόσο και πώς υπονομεύθηκαν με σκοπιμότητα και διγλωσσία. Σήμερα αποκαλύπτεται και από ποιους.

Ως τιμητές, οι υπαίτιοι της ήττας!

Πολλοί δεν αντιλαμβάνονται την κραυγαλέα αντίφαση του καθεστωτικού από το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ. Πόσο μάλλον οι επικοινωνιολόγοι της μιντιοκρατίας και τα νέα «παπαγαλάκια» της εξουσίας για την εξουσία. Όλοι αυτοί που φαίνεται στον επικοινωνιακό «οδοστρωτήρα» του υποψήφιου αρχηγού, εκφράζοντας έτσι, με ανιστόρητο τρόπο, αυτούς που θέλουν το «όλο» της εξουσίας και όχι το «όλο» της κοινωνικής βάσης. Ξεχνούν την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ, αποκρούοντας τα κεντροδεξιά σενάρια και τους εκπροσώπους τους. Δεν μπαίνουν στον κόπο να δουν και να εξηγήσουν ιστορικά ότι το «όλο» της κομματικής «νομενκλατούρας» συνήθως δεν εκφράζει την κοινωνία.

Το καθεστωτικό ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, το οποίο θέλει να εκφράσει σήμερα ο Ε. Βενιζέλος, εκπροσωπών, δυστυχώς σε μεγάλο βαθμό, οι «εκσυγχρονιστές». Αυτοί που φρόντισαν όλο το κόστος –του απαραίτητου κατά τα άλλα εκσυγχρονισμού– να το πληρώσουν οι εργαζόμενοι και οι χαμηλές εισοδηματικές τάξεις.

Προσπαθούν να αναδείξουν στην κομματική εξουσία εκείνους που κυρίως αποστρέφεται το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ, και εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι και ο Γιώργος Παπανδρέου, από πολιτική αβρότητα προς τον Κ. Σημίτη, απέτρεψε την κριτική μετά την ήττα του 2004. Ο «πολύς» όμως Ε. Βενιζέλος που συνομιλεί με τα ΜΜΕ και τους κομματικούς αξιωματούχους αντιλαμβάνεται, από στρατηγική σκοπιά, πολύ λιγότερο από αυτό που θέλει το κοινωνικό ΠΑΣΟΚ. Και παρά την θεωρητική του διατριβή στο βιβλίο του «Δεξιά Αριστερά», εσκεμμένα αγνοεί την οργανωσιακή θεωρία στο επίπεδο των αντιφάσεων μεταξύ γνήσιας εκπροσώπησης των κοινωνικών στρωμάτων που ιστορικά στοιχίζονται με το ΠΑΣΟΚ και του σφετερισμού της εκπροσώπησης που επιδιώκει το καθεστωτικό ΠΑΣΟΚ με σύμμαχο τη «μιντιοκρατία». Εδώ τα στρατηγικά χαρίσματα του Βενιζέλου, σε αντίθεση με τα επικοινωνιακά, αποδεικνύονται ανύπαρκτα, όπως και ανύπαρκτο είναι το πολιτικό του όραμα.

Ως υπουργός, ο Ε. Βενιζέλος, (και όλος ο κόσμος το γνωρίζει αυτό) διακρίθηκε, όχι βέβαια, για το μεταρρυθμιστικό του έργο, αλλά ως προκλητικός ρουσφετολόγος για την εκλογική του περιφέρεια, και αυτό είναι γνωστό σε όλη την κοινωνική βάση του ΠΑΣΟΚ της κεντροαριστεράς. Ας ακούσουμε και τους ανθρώπους του πολιτισμού! Με αυτή την εικόνα και το μηδαμινό μεταρρυθμιστικό και κοινωνικό έργο, θέλει να καταλάβει την κομματική αρχηγία. Ο καιροσκοπισμός και η «μιντιοκρατία» δεν μπορούν να καλύψουν αυτά τα ελλείμματα. Η ανάδειξη αυτής της ιστορικής αντίφασης με όλα τα εκφυλιστικά φαινόμενα της αντιπροσώπευσης και των κεντροδεξιών σεναρίων που κρύπτονται πίσω από τον αποπροσανατολισμό που επιχειρείται θα αποδειχθεί κόλαφος για τη φιλοδοξία του.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΠΥΡΛΙΔΑΚΗΣ
Πρώην μέλος Κεντρικού Συμβουλίου Νεολαίας ΠΑΣΟΚ